СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXV П'ЯТНИЦЯ, 5 ВЕРЕСНЯ 2008 РОКУ ЧИСЛО 36 VOL. CXV FRIDAY, SEPTEMBER 5, 2008 No. 36

У Києві відбувся IX Світовий Конґрес Українців

Урочистоме відкриття IX Світового конгресу українців. Фото УНІАН

КИЇВ. – 20-22 серпня 2008 року в Українському домі в Києві відбувся IX Світовий Конґрес Українців. У цьогорічному зібранні світового українства взяло участь 209 делеґатів з 23 країн світу, які представили інтереси 20-мільйонного українства за межами України.

Окрім делеґатів, на конґресі були присутні почесні гості з України - Президент України Віктор Ющенко, прем'єр-міністер Юлія Тимошенко, Патріярх Української Православної Церкви Київського патріярхату (УПЦ КП) Філарет, віце-прем'єр-міністер Іван Васюник, міністер закордонних справ Володимир Огризко, міністер культури і туризму Василь Вовкун, міністер у справах сім'ї, молоді і спорту Юрій Павленко, заступник міністра закордонних справ з питань закордонного українства Василь Боєчко, голова Служби безпеки України Валентин Наливайченко, представники українських Церков різних конфесій, державних інституцій і громадських організацій та багато гостей з різних держав світу.

Під час триденного конґресу представники світового українства прозвітували про виконану протягом 2003-2008 років працю, накреслили пляни діяльности на наступний термін та обрали нове керівництво СКУ.

Згідно з програмою, у перший день, 20 серпня, відбулося засідання Ради директорів, на якій до складу СКУ було прийнято п'ять нових організацій – з Латвії, Узбекистану, Республіки Хорватія, США та Канади, відбулися сесії і засідання комісій СКУ (Світової ради суспільної служби, Світової координаційної виховно-освітньої ради, Комісії людських і громадянських прав, Української світової кооперативної ради, Ради засобів масової інформації та Комісії боротьби проти торгівлі людьми), прес-конференція з членами Екзекутивного комітету та перша пленарна сесія.

Першу пленарну сесію IX з'їзду СКУ привітав канадський танцювальний колектив „Барвінок" вокально-хореографічною композицією „Щоб не зів'яли ніжні квіти, щоб не вмирали наші діти", відтак у виконанні хору Видубицького монастиря прозвучала молитва „Боже великий, єдиний" в пам'ять про жертви українського Голодомору 1932-1933 років.

Урочисте зібрання відкрила голова Організаційного комітету Марія Шкамбара, яка запросила до молитви святійшого Патріярха УПЦ КП Філарета та представників українських Церков різних конфесій.

Опісля виступили президент СКУ Аскольд Лозинський, Президент України Віктор Ющенко, прем'єр-міністер Юлія Тимошенко, директор Українського інституту національної пам'яті Ігор Юхновський, голова Української всесвітньої координаційної ради Дмитро Павличко, голова Світової федерації українських жіночих організацій Марія Шкамбара.

Було зачитано письмові вітання від голови Верховної Ради Арсенія Яценюка, міністра внутрішніх справ Юрія Луценка, міністра освіти і науки Івана Вакарчука та голови Народного Руху України Бориса Тарасюка.

На завершення сесії відбулося нагородження найвищою нагородою СКУ, медаллю св. Володимира Великого, таких провідних діячів української діяспори, як Аскольд Лозинський (США), Іван Буртик

(Закінчення на стор. 12)

НА ТЕМИ ДНЯ

Хто кого зраджує у Верховній Раді?

Петро Часто

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – У вівторок, 2 вересня, депутати Верховної Ради зібралася на перше, після літніх вакацій, засідання. Воно тривало від ранку до півночі і закінчилося черговим непорозумінням: фракція „Нашої України-Народної самооборони" оголосила про свій вихід з парляментської коаліції, цим протестуючи проти позиції своїх партнерів-бютівців, котрі в обговоренні російсько-грузинського воєнного конфлікту стали на бік проросійських проєктів, поданих Партією Реґіонів та комуністами.

Знову підтвердилося, що в парляменті діє, властиво, тільки дві „партії" – проукраїнська і проросійська.

Про це свідчить не тільки заблькування грузинського питання, але й ті законопроєкти, котрі у вівторок були прийняті і за які голосували спільно Партія Реґіонів, Бльок Юлії Тимошенко і комуністи, а також частина депутатів від „Народної самооборони".

Отже, узаконено спрощену процедуру імпічменту Президента, його позбавлено повноважень в ділянці зовнішньої політики та оборони, Службу безпеки підпорядковано Кабінетові міністрів. Тому не дивує, як на це зареаґував Президент Віктор Ющенко, відразу ж заявивши, що застосує щодо прийнятих законопроєктів своє право вето.

„БЮТ об'єднався з Партією Реґіонів і комуністами... Цей союз поховав, на міг погляд, демократичну більшість в українському парляменті... Громадяни сьогодні повинні побачити, де лінія державна, лінія загальноукраїнська, а де політика продажна, де політика зради, де політика, яка не передбачає територіяльної цілісности, суверенітету країни, неділимости її кордонів і европейського політичного курсу", – сказав Президент.

У зв'язку з виходом „Нашої України" з парляментської коаліції В. Ющенко також запевнив: якщо протягом 30 днів у Верховній Раді не буде створено нової коаліції, він розпустить цей склад парляменту і призначить нові позачергові вибори.

Втім, ще можливе врятування старої коаліції. Згідно з умовами її створення, рішення „нашоукраїнців" розірвати союз з бютівцями стає чинним тільки за 11-ий день після ухвалення, це буде 13 вересня. Але треба, щоб за цей час сторони дійшли згоди, знайшли якийсь компроміс. Коментатори вважають, що в ньому має бути більше зацікавлена прем'єр Ю. Тимошенко, оскільки розпад депутатської коаліції автоматично позбавляє її прем'єрського крісла.

Покищо на замирення не виглядає, бо в розвалі коаліції Ю. Тимошенко вже цілком відверто звинувачує В. Ющенка.

Коли у середу міністри від „Нашої України-Народної самооборони" демонстративно залишили засідання уряду, прем'єр зробила таку заяву: „Президент поводиться безвідповідально і, власне, за його дорученням учора зруйновано коаліцію".

Хто вийде переможцем з цих доведених вже до крайности взаємних звинувачень, сказати тяжко. Вельми сумнівно, що бльокування, хоч би й ситуативне, а не стратегічне, БЮТ з „реґіоналами" і комуністами додасть Ю. Тимошенко популярности в суспільстві.

Швидше за все, тут діятиме моральна закономірність: скажи, хто твій друг, і я скажу, хто ти. Це ми до того, що заступник голови Державної думи Росії Любов Сліска вже не втрималася, щоб не похвалити українського прем'єр-міністра за її „розуму і розважливу" поведінку.

„Ю. Тимошенко поводиться абсолютно правильно, і я не виключаю, що БЮТ піде на коаліцію з партією Віктора Януковича... Якщо вона і далі буде так само розважлива, з неї вийде президент", – з великою надією в голосі сказала Л. Сліска.

Коментарі зайві.

Президент України Віктор Ющенко у зверненні до українського народу 3 вересня пообіцяв розпустити Верховну Раду і оголосити дострокові парляментські вибори, якщо протягом конституційного терміну – 30 днів – не буде створена нова коаліція. Президент відзначив, що розглядає події в парляменті з правової точки зору як формальний початок створення нової парляментської коаліції.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Видано збірку „Голгофа українського народу"

ЛЬВІВ. — На Львівщині оприлюднено документи з фонду державного обласного архіву, які засвідчують факти Голодомору 1932-1933 років. Документи систематизували працівники архіву і видали збірку „Голгофа українського народу". Збірку укладено до 75-ої річниці Голодомору в Україні. Представлено статті з львівських часописів „Нова зоря", „Діло", „За Україну" 1932-1933 років, в яких йшлося про голод у селах. Причому стилістику публікацій та ортографію збережено повністю, коментарів та пояснень від укладальників – мінімум. У збірці є листування польських чиновників про жертви, аналітичні записки, спогади очевидців, листи громадських організацій Галичини до міжнародних інституцій з проханням втрутитись і запобігти знищенню українського селянина. Втім, дослідник голодомору Анна Семенюк в інтерв'ю „Німецькій хвилі" зауважила, що документів про цю трагедію в українських архівах небагато, на відміну від архівів у Росії. „Архіви на цю тему почищені. Залишилися судові справи про людоїдство, – те, що ми позноходили на сході. Газетні публікації, листування посольств, архіви Митрополита Андрея Шептицького – це є. Свідоцтва про смерть тоді не видавалися, ми знаходили довідки, де йшлося, що згинуло стільки-то тисяч худоби, а малися на увазі люди", – каже А. Семенюк. Знищували не лише статистику, але й дослідників трагедії. Відкриття архівів допоможе відтворити маштаби трагедії, каже дослідниця. (*„Німецька хвиля"*)

Англійський міністер: для миру потрібна Україна

ЛОНДОН. — Міністер закордонних справ Великобританії Дейвид Мілібенд стверджує, що, підтримуючи Україну, Европа не виявляє ворожости щодо Росії, а робить позитивний крок до міцного миру. Таку думку він висловив у своїй статті, опублікованій 1 вересня у британській газеті „The Guardian". „Україна – провідний зразок тих благ, що накопичуються, коли країна стає господаркою своєї власної долі і шукає альянсів з іншими країнами. Її вибір не слід розглядати як загрозу на адресу Росії або прояв ворожости", – пише Д. Мілібенд. „Тим часом її незалежність воістину вимагає нових взаємин з Росією – взаємин у дусі партнерства рівних, а не взаємин пана і слуги", – додав він. Говорячи про взаємини Росії з Заходом, він заявив про необхідність зайняти позицію співробітництва, поєднаного з твердістю. „Це означає, що ми повинні зміцнювати наших союзників, захищати права міжнародних інститутів і відновити зусилля з врегулювання „недозволених конфліктів", – відзначає Д. Мілібенд. „Тут ключем є Україна. У неї міцні зв'язки з Росією, що цілком відповідає інтересам обох країн. На його думку, „як тільки Україна стане відповідати критеріям ЕС, її варто прийняти туди як повноправного члена. Що стосується взаємин України з НАТО, то вони не складають загрози для Росії. Мова йде про зміцнення демократичних інститутів і незалежности України – усього того, що в майбутності піде Росії на благо", – вважає Д. Мілібенд. (*„Українська правда"*)

Тарас Чорновіл пішов проти Віктора Януковича

КИЇВ. — 26 серпня Україна відмовилася підтримати Росію і визнати незалежність Абхазії і Південної Осетії. Міністерство закордонних справ України назвало цей вчинок російських властей „авантюрним рішенням". На боці Москви виступила опозиційна Партія Реґіонів, чий провідник Віктор Янукович закликав наслідувати приклад Росії. Проте не всі в Партії Реґіонів дотримуються позиції провідника фракції. „Я вважаю, що ми, як і у випадку з Косово, повинні суворо дотримуватися механізму проголошення незалежности держав, визначеного міжнародним правом. В даному випадку цей механізм був абсолютно проігнорований, тому жодним чином не можна визнавати ні Південну Осетію, ні Абхазію", – заявив перший заступник глави парляментського комітету закордонних справ Тарас Чорновіл, який також упевнений в тому, що визнанням незалежности Південної Осетії і Абхазії „ми відкриємо для себе проблему Криму і Придністров'я". *(УНІАН)*

Президент України хоче почути думку ЕС і НАТО

КИЇВ. — Президенти України та Польщі Віктор Ющенко та Лех Качинський під час телефонної розмови, що відбулася 30 серпня, обмінялися думками щодо ситуації навколо російсько-грузинського конфлікту та можливих заходів з метою забезпечення територіяльної цілісности Грузії. Сторони також обговорили питання двостороннього співробітництва та европейської і евроатлантичної інтеґрації України. В. Ющенко зазначив, що в умовах дисбалянсу системи колективної безпеки Україні особливо потрібні чіткі сиґнали щодо перспектив співробітництва з ЕС та НАТО. Глава держави наголосив, що дванадцятя зустріч „Україна-ЕС", яка відбудеться в Евіяні (Франція) 9 вересня, матиме у цьому контексті особливе значення. *(УНІАН)*

У Києві відкрилася перша німецько-українська школа

КИЇВ. — 1 вересня у Києві відкрилася перша німецько-українська міжкультурна школа. Тут вчитимуться як діти з німецьких сімей, які мешкають в Україні, так і українські діти, які змалку вчать німецьку мову. У школі викладатимуть учителі з Німеччини, а також українські вчителі, які досконало володіють німецькою мовою і знайомі з німецькою системою освіти. З часом школа розбудовуватиметься в повноцінну гімназію, де можна буде отримати як німецький, так і український атестати зрілости. З цими атестатами можна буде вступати до вищих шкіл і в Україні, і в Німеччині. Це надаватиме значно ширші можливості для вступу, зокрема до німецьких університетів. Школа орієнтуватиметься на навчальний плян федеральної землі Баден-Вюртемберґ. Це означає, що програма буде німецькою не лише за змістом, але й за формою. Тобто у навчанні використовуватимуться звичні в Німеччині педагогічні підходи, а саме: більша практична орієнтація знань та більша самостійність та відповідальність у навчанні. (*„Німецька хвиля"*)

В. Ющенко призначив львівського губернатора

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко своїм указом 1 вересня призначив Миколу Кмітя головою Львівської обласної державної адміністрації. 20 лютого Президент своїм указом усунув Петра Олійника з посади голови Львівської ОДА. 28 лютого було оприлюднено указ Президента України про призначення М. Кмітя тимчасово виконуючим обов'язки голови ОДА. *(УНІАН)*

Тернопіль і Самбір святкували дні народження

ТЕРНОПІЛЬ. — 28 серпня, Тернопіль відзначив День міста, котрому 468 років, і Храмовий празник. З цієї нагоди мешканців обласного центру привітали міський голова Тернополя Роман Заставний та голова Тернопільської обласної державної адміністрації Юрій Чижмарь. Того ж дня Самбір, що на Львівщині, відзначив два свята – Успіння Пресвятої Богородиці, яке тут історично вважається відпустовим днем, та День міста, якому виповнилося 767 років від дня першої писемної згадки. Його жителів та чисельних гостей привітав посадник Михайло Кіт. (*ЗІК*)

„Леґенди України" на телебаченні

КИЇВ. – На Першому національному телеканалі 1 вересня розпочався показ мультиплікаційного серіялу „Леґенди України". Головний герой серіялу – футбольний вболівальник-хлопчик Нік, який подорожує зі своїм приятелем – футбольним м'ячем Шевою. Поява цього персонажа – не випадкова. Маленький футболіст стане талісманом чемпіонату „Евро-2012". Тепер разом телеглядачі дізнаються про захоплюючі леґенди України, зокрема про заснування кожного обласного центру України. У серіял увійдуть розповіді про села та селища, леґенди етнічних та історичних реґіонів, храмів та монастирів, фортець та замків, народних ремесел та промислів, звичаїв та свят. Проєкт передбачає конкурс на знання українських леґенд. *(Інститут Масової Інформації)*

БЮТ, ПР, КПУ та бльок В. Литвина голосували разом

КИЇВ. — Попри очікування, Президент Віктор Ющенко не з'явився 2 вересня на відкриття нової сесії Верховної Ради, де мав виступити зі зверненням і подати свої пропозиції щодо грузинського питання та заходи, які б сприяли більшій ефективності роботи Верховної Ради. Усі фракції Верховної Ради, окрім пропрезидентського бльоку „Нашої України-Народної самооборони", проголосували за низку питань, які можуть у подальшому суттєво вплинути на політичну ситуацію в Україні.

Найприкметніше, що за те, аби розглянути ці питання протягом першого дня, проголосували Бльок Юлії Тимошенко, Партія Реґіонів, бльок Володимира Литвина і комуністи. НУ-НС залишився у меншості. Представники Партії Реґіонів називають такі домовленості створенням тимчасової стабілізаційної більшости. Покищо не відомо, як далеко у співпраці з опозицією може піти БЮТ, по суті, фракція, яка формально входить до демократичної коаліції.

Очевидно, ідеться про помсту чи тиск на Президента і його Секретаріят, які неоднадово звинувачували Ю. Тимошенко у національній зраді. Однак, навіть один лише цей факт є дуже красномовним і свідчить про поглиблення вже відкритої війни між командами В. Ющенка і Ю. Тимошенко.

Проте впродовж дня парлямент України не зміг схвалити постанови щодо Грузії, Південної Осетії та Абхазії. Жоден з майже 10 поданих проєктів не набрав необхідних 226 голосів. Частина постанов передбачала осуд дій Росії в Грузії, а інша – осуд Тбілісі і визнання незалежности Південної Осетії та Абхазії. Обговорення проєктів тривало фактично упродовж усього сесійного дня.

За словами голови Верховної Ради, полярність оцінок подій на Кавказі засвідчує розбіжності в українському політикумі, а також, як він висловився, орієнтацію окремих сил на зовнішні чинники. На початку дня провідник фракції „Наша Україна -Народна самооборона" В'ячеслав Кириленко, промовляючи з трибуни парляменту, звинуватив Бльок Ю. Тимошенко у небажанні скликати раду коаліції для вироблення спільної позиції з питань порядку денного.

Однак, зуміла Верховна Рада обрати першим заступником голови парляменту реґіонала Олександра Лавриновича, і заступником голови – представника БЮТ Миколу Томенка. За це рішення проголосували 340 з 445 депутатів – від Партії Реґіонів, БЮТ та 12 депутатів від бльоку НУНС. Не підтримали ці кандидатури комуністи та бльок В. Литвина. Загалом на ці посади висувались ще п'ять депутатів, які не набрали достатньої кількости голосів. Авторами проєкту постанови про обрання О. Лавриновича та М. Томенка були провідники Партії Реґіонів Віктор Янукович та БЮТ Іван Кириленко. О. Лавринович свого часу у Кабміні Віктора Януковича був міністром юстиції. М. Томенко вже був заступником голови у парляменті попереднього скликання. *(Бі-Бі-Сі)*

Секретаря РНБО Раїсу Богатирьову виключили з Партії Реґіонів

КИЇВ. — Політична рада Партії Реґіонів (ПР) 2 вересня виключила з партії та її керівних органів Секретаря Ради національної безпеки та оборони (РНБО) Раїсу Богатирьову.

Перша очевидна тріщина у стосунках Р. Богатирьової з ПР під проводом Віктора Януковича виникла після того, як Президент Віктор Ющенко призначив її Секретарем РНБО.

Формальною причиною для виключення Р. Богатирьової з керівних органів та самої партії стала різниця у ставленні її та В. Януковича до російсько-грузинського конфлікту. Минулого тижня Р. Богатирьова на зустрічі з американськими інвесторами у Вашінґтоні високо оцінила дії Президента В. Ющенка під час подій на Кавказі. „Це – позиція провідника", – сказала вона. Заклик В. Януковича визнати незалежність Абхазії та Південної Осетії Секретар РНБО назвала „одноосібною позицією, яка не є колективним рішенням партії".

Р. Богатирьова перебувала з візитою у США 24-30 серпня, де брала участь у конвенції Демократичної партії США та Міжнародному Форумі провідників, які проходили в Денвері. Вона провела багато зустрічей з американськими посадовцями та підприємцями та зустрілась з представниками української громади.

Ще однією причиною виключення Р. Богатирьової стало її переконання в необхідності якнайшвидшого долучення України до НАТО.

Р. Богатирьова наголосила, що перебування Чорноморської фльоти на території України визначатиметься базовою угодою з цього приводу, яка передбачає присутність фльоти до 2017 року. Р. Богатирьова також пообіцяла всіляко допомогти у вирішенні проблем деяких американських компаній, які працюють в Україні.

У виключенні чільної представниці ПР з її лав багато хто бачить початок фактичного розколу цієї політичної сили на два крила – В. Януковича і Рината Ахметова. *(Бі-Бі-Сі)*

Пожежа знищила арсенал зброї

ЛОЗОВА, Харківська обл. – На території 61-го арсеналу Міністерства оборони 27 серпня виникла пожежа, яка викликала вибухи боєприпасів. Причиною лиха вважають лісову пожежу. Площа складів становила майже 500 га, а радіюс ураження від вибухів сягав 5 км. З п'ятикілометрової небезпечної зони було евакуйовано 9,167 місцевих жителів.

На місці діяли 380 рятувальників, 81 одиниця техніки, чотири піротехнічні групи. У зоні надзвичайної ситуації працювали 289 військовослужбовців і шість пожежних танків Міністерства оборони, а також 68 медиків і 1,300 співробітників Міністерства внутрішніх справ. Місцевому населенню надається всіляка допомога.

1 вересня Президент України Віктор Ющенко заслухав звіт міністра з питань надзвичайних ситуацій Володимира Шандри про перебіг ліквідації пожежі. Міністер запевнив В. Ющенка, що ситуація в зоні пожежі та вибухів стабілізувалася, небезпека минула.

Затримано командира розташованої у Лозовій військової частини Олександра Полякова. Військова прокуратура Центрального реґіону порушила кримінальну справу за фактом вибухів боєприпасів, згідно з статтею Кримінального кодексу України про недбале ставлення до військової служби, що спричинило тяжкі наслідки.

Вночі, 2 вересня, на залізничній станції Лозова відновили рух потягів. Евакуйовані мешканці повернулися до своїх домівок. Пожежу остаточно загасила злива.

Військові заявили, що в арсеналі було знищено майже все, окрім зброї під землею. *(Бі-Бі-Сі)*

Автономна республіка Інгушетія прагне виходу з Російської Федерації

Магомед Євлоєв. Фото: „Грані.ру"

НАЗРАНЬ, Росія. – 31 серпня керівник національного руху Інгушетії „Народний протест" Магомет Газбієв звернувся на радіоканалі „Ехо Москви" до світової громадськости з закликом підтримати прагнення Інгушетії вийти зі складу Російської Федерації (РФ).

Приводом до такої заяви стала трагічна загибель Магомеда Євлоєва – одного з провідних опозиціонерів Інгушетії і власника єдиного опозиційного інтернет-видання „Інгушетія". М. Євлоєв повертався з Москви і на летовищі його затримали працівники служби охорони міністра внутрішніх справ Інгушетії Муси Медова, який очолював акцію. Дорогою його смертельно поранили в голову пострілом з службового пістолета. Родичі і друзі М. Євлоєва, які зустрічали його на летовищі, намагалися відбити затриманого у нападників, але марно, після чого рушили за міліційними автами (їх було шість) і, за їхнім свідченням, знайшли жертву обіч дороги. М. Євлоєв помер в лікарні.

М. Євлоєв народився у 1971 році в Малгобеку, в 1992 році закінчив Саратовський юридичний інститут, працював в органах прокуратури Інгушетії. У 2001 році став президентом і засновником акційного товариства „Інфра-голдинг", власником і генеральним директором опозиційного до Москви інтернет-порталу „Інгушетія", єдиного в республіці органу масової інформації такого напрямку.

Обурення убивством М. Євлоєва висловили в Організації безпеки і співробітництва в Европі, організації „Міжнародна амнестія" і „Репортери без кордонів". Вони розцінили цей замах як подібний до вбивства Анни Політковської в Росії.

У Назрані відбулось віче, учасників якого влада розігнала начебто зі стріляниною. Опозиція проголосила триденну жалобу. Родичі М. Євлоєва заявили про кровну помсту, яка, згідно з інгушською традицією, вимагає вбивства чоловіка з родини президента республіки Мурата Зязікова чи міністра внутрішніх справ М. Медова.

1 вересня в столиці Інгушетії Магасі на віче лунали заклики про вихід республіки з складу РФ. Розпочато збір підписів щодо цього. Прихильники М. Євлоєва заявили, що це було політичне убивство, оскільки він повідомляв про жорстокості російських спецслужб у цьому реґіоні, вимагав заміни нинішнього промосковського президента М. Зязікова на попереднього – незалежного Руслана Аушева. Російська влада заборонила інтернет-видання два місяці тому і бльокувала його появу. На початку серпня головний редактор видання Роза Мальгасова була змушена просити політичного притулку у Франції. *(Бі-Бі-Сі)*

Інгушетія була приєднана до Російської імперії у 1810 році. У 1860 році вона введена до складу Терської области на Північному Кавказі. У 1924 році була утворена Інгушська автономна область у складі Російської Федерації з столицею у Владикавказі (колишнє інгушське селище Заур). У 1933 році це місто було передане Північній Осетії, а Інгушетія приєднана до Чечні. В лютому 1944 року чеченці і інгуші були депортовані до Сибіру, звідки повернулися у 1957 році. Автономія Інгушетії була відновлена. Після розпаду СРСР у 1992 році утворена Інгушська республіка в складі РФ. Населення – 499.5 тис. осіб (росіяни – 1.2 відс., інгуші – 77.3 відс., чеченці – 20.4 відс.) *(Вікіпедія)*

НА ТЕМИ ДНЯ

Сталін повертається в школи Росії

У школах Росії впроваджується новий підручник О. Філіпова „Новєйшая історія Росії 1945-2006 гг.", який намагається виправдати репресії Йосифа Сталіна. У ньому стверджується, що Й. Сталін діяв цілком раціонально, як охоронець системи та послідовний прихильник перевтілення країни в індустріяльне суспільство.

Історики також спростовують зумисні причини Голодомору 1932-1933 років, виправдовують масові розстріли польських військовополонених у Катині.

Концепція нового курсу історії Росії 1900-1945 років оприлюднена на сайті видавництва „Просвєщєніє" – найбільшого у Росії видавництва навчально-методичної літератури.

Підручник має стати базовим для російських шкіл під час вивчення історії минулого століття. Голод в Україні був викликаний погодними умовами, пишуть автори концепції, які стверджують, що в Україні від нього загинуло 1-2 млн. людей, тоді як оцінки незалежних істориків у кілька разів більші.

Постраждалими від сталінського терору пропонують вважати лише засуджених до смерти та розстріляних, не враховуючи тих, хто загинув у таборах та був засуджений за зфабрикованими звинуваченнями.

Розстріл польських військовополонених у Катинському лісі російським школярам пропонують вивчати, як політично доцільний та як відповідь на розстріл червоноармійців, що нібито стався у польському полоні 1920-их років.

Головна думка, яку насаджують автори концепції: мета завжди виправдовує засіб.

За іронією долі, директор цього видавництва Фонада Кричевська теж постраждала від сталінських репресій: у 1951 році її засудили за спробу затримати видання промови Й. Сталіна мовою евенків.

Як повідомляє російська газета „Врємя новостєй", презентація нової історичної концепції для шкіл відбулася на загальнонаціональному зібранні вчителів історії в Академії підвищення кваліфікації і професійного перепідготування працівників освіти, присвяченому викладанню новітньої історії Росії.

Бі-Бі-Сі запитало російського історика Олексія Міллера, автора книги „Українське питання та російський націоналізм", як сприйняли його колеґи за фахом нову інтерпретацію історії? Він відповів: „В Росії історію використовують для індоктринації населення в націоналістичному дусі. Моє відношення до підручника є дуже неґативне. Там все побудовано на ідеї протиставлення етнічних общин.

Це просто дзеркальне відображення того, що робить Президент Віктор Ющенко стосовно Голодомору. Якщо він каже, що Голодомор був геноцидом українців, то О. Філіпов говорить, що голод був взагалі випадковістю. Якщо поляки кажуть, що Катинь – це був геноцид, то О. Філіпов каже, що Катинь – це була помста за важку долю червоноармійців, які потрапили у полон. Водночас дізнатись історичну правду можна, сама по собі вона не є секретом. Факт полягає в тому, що полонених польських офіцерів розстріляли в Катині за наказом вищого керівництва Радянського Союзу. Тут ніхто не сперечається.

Питання полягає в тому, як це далі інтерпретується. Одні кажуть, що геноцид, а інші, що це – об'єктивна необхідність. Проблема в тому, що цей підручник нав'язується як основний для школи.

Основна маса учнів почує, що Й. Сталін та Леонід Брежнєв були позитивними персонажами. Треба вже зупинитись. Як результат, виростуть моральні виродки. Тобто питання не в тому, правильно чи неправильно ми знаємо історію, а питання в тому, чого ми навчаємо дітей в школі з допомогою історії".

Олександер Бондаренко
(Бі-Бі-Сі)

АМЕРИКА І СВІТ

У Мінесоті відбувся з'їзд республіканців

СЕЙНТ-ПОЛ, Мінесота. — 1 вересня з молитви за благополуччя людей на півдні Америки, на якому вирує ураган „Ґустав", і заклику збирати кошти на їхні потреби відкрився в Сейнт-Полі, Мінесота, загальнонаціональний з'їзд Республіканської партії США. В день відкриття на з'їзді очікувалися виступи Президента США Джорджа Буша й віце-президента Ричарда Чейні, але вони були скасовані через ураган „Ґустав", який вирував біля узбережжя Луїзіяни. Замість них виступили Перша Лейді США Лора Буш і дружина Джона МакКейна Синді МакКейн. Однак, наступного дня Президент Дж. Буш промовляв до делеґатів з Білого Дому за посередництвом телебачення. З'їзд завершився в четвер, 4 вересня, увечорі. За словами представника Республіканської партії, з'їзд відкрився й працював лише дві години – для вирішення процедурних питань, необхідних для офіційної номінації кандидатів у президенти й віце-президенти. Офіційне висування Джона МакКейна й Сари Пейлін, яку кандидат-республіканець вибрав кандидатом на пост віце-президента, відбулося в середу, 3 вересня, а в четвер, 4 вересня увечорі Дж. МакКейн мав виступити з програмною промовою. *(„Кореспондент")*

Ураган століття сягнув США

НОВИЙ ОРЛЕАН, Луїзіяна. — Ураган „Ґустав", який вже охрестили ураганом століття, 1 вересня сягнув Сполучених Штатів. У країні проведена найбільш маштабна за всю історію акція з евакуації жителів. Евакуйовані біля 2 млн. осіб. Щонайменше вісім життів забрав цей ураган. Практично не залишилося людей і в Новому Орлеані – місто покинули понад 200 тис. людей. Як повідомили в Центрі проґнозування ураганів у Маямі, ураган „Ґустав" сягнув узбережжя США біля міста, яке найсильніше від інших постраждало три роки тому у висліді руйнівного урагану „Катріна". Швидкість вітру, що супроводжує „Ґустав", становила 185 км/год. Урагановi було надано третю категорію небезпеки за п'ятибальною шкалою Сафір-Сімпсона, де перша категорія вважається найслабою. У неділю, 31 серпня, ввечорі місцева влада перекрила шляхи сполучення, які ведуть до потенційних зон нещастя. Закрито автотраси, залізниці й припинено авіосполучення. Через „Ґустава" кандидат у президенти США від Республіканської партії Джон МакКейн скасував більшість заходів, запланованих на перший день з'їзду партії, на якому кандидатура Дж. МакКейна повинна бути формально схвалена. 2 вересня синоптики понизили „Ґустава" до тропічного буревію. Стихія принесла з собою потужні вітри та зливи, що спричинили численні руйнування та затоплення у реґіоні. Буревій рушив уздовж узбережжя на Захід. За попередніми даними, щонайменше 80 тис. будинків залишаються знеструмленими. У тимчасових притулках зараз перебувають понад 1 млн. осіб, їм дозволять повертатися додому лише за три дні. Лише завдяки примусовій евакуації вдалося уникнути більших жертв. *(„Кореспондент")*

Дж. МакКейн визначив кандидатуру віце-президента

ДЕЙТОН, Огайо. — В американській політиці несподіванкою в п'ятницю, 29 серпня, став вибір кандидатом у президенти Джоном МакКейном свого партнера і потенційного віце-президента країни. Ним неочікувано для багатьох стала жінка – губернатор Аляски Сара Пейлін. С. Пейлін стала першою жінкою-кандидатом у віце-президенти від Республіканської партії. Дж. МакКейн оголосив про свій вибір у день свого народження на зустрічі з виборцями у Дейтоні, Огайо. Він назвав її найкращим партнером з сильними принципами, волею до боротьби та глибокими переконаннями. Обраниці Дж. МакКейна 44 роки. Вона – мати п'яти дітей і відстоює консервативну соціяльну та економічну політику. Одні називають вибір республіканців величезним політичним ризиком для Дж. МакКейна, інші бачать у ньому можливість на перемогу і отримання голосів тих демократів, які голосували за Гіларі Клінтон, та тих, хто не визначився. *(„Голос Америки")*

Б. Обама офіційно став кандидатом від демократів

ДЕНВЕР, Кольорадо. — Промовляючи 29 серпня до понад 80 тис. прихильників на відкритому стадіоні, сенатор Барак Обама офіційно прийняв номінацію Демократичної партії бути її кандидатом на президентських виборах у листопаді. Виступом сенатора Б. Обами і завершився з'їзд демократів у Денвері. Величезний натовп на футбольному стадіоні Денверу бурхливими оплесками привітав Б. Обаму, який став першим чорношкірим кандидатом від однієї з головних партій на президентських виборах. Під час свого виступу Б. Обама зазначив: „З глибокою вдячністю і великою шаною я приймаю вашу номінацію бути кандидатом на президента Сполучених Штатів". Свою яскраву промову сенатор Б. Обама виголосив на фоні покритих снігом Скелястих гір. У своєму виступі 47-річний син кенійця та американки знову нагадав мільйонам телеглядачів про ляйтмотив його виборчої кампанії – зміни. Сенатор Б. Обама заявив, що для Америки, яка опинилася у війні та економічному занепаді, настав час визначення. „Ці проблеми не є наслідком лише дій уряду. Це результат нашої неспроможности протистояти хибним діям Вашінґтону та невдалій політиці Джорджа Буша". Намагаючи здобути підтримку серед виборців середньої кляси, Б. Обама обіцяє скоротити податки для 95 відс. сімей, в яких батьки працюють. Він також наголосив на потребі зменшити залежність країни від імпортованої нафти. „Я у відповідальний спосіб покінчу з цією війною в Іраку і завершу боротьбу з „Аль-Кайдою" і „Талібаном" в Афганістані. Я відбудую наші збройні сили, щоб вони були готові до майбутніх конфліктів. Але я також відновлю жорсткі, безпосередні дипломатичні заходи, які можуть перешкодити Іранові розробити ядерну зброю і бльокувати російську аґресію". Свою промову сенатор Б. Обама виголосив у 45-ту річницю одного з найважливіших виступів американського руху за громадянські права – звернення Мартина Лютера Кінґа – „Я маю мрію". Загальні вибори у США відбудуться 4 листопада, коли буде обрано президента країни і членів Конґресу. *(„Голос Америки")*

Новий верховний комісар ООН з прав людини

НЮ-ЙОРК. — Суддя Наванетем Пілай, котра походить з Південно-Африканської Республіки (ПАР), 1 вересня почала виконувати обов'язки верховного комісара ООН з прав людини. Н. Пілай протягом останніх п'яти років працювала суддею Міжнародного кримінального суду в Гаазі. Раніше у ПАР вона боролася проти апартеїду та була захисницею прав жінок. Донька водія, представниця тамільської меншини, Н. Пілай сама через колір шкіри зазнавала утисків і дискримінації. В своєму місті Дурбан вона в 26 років відкрила власне адвокатське бюро, потім ще помітнішою була її праця в міжнародному трибуналі ООН. Адвокат Н. Пілай захищала правозахисників, політв'язнів і жінок. Згодом вона стала єдиною темношкірою жінкою у Верховному суді ПАР. Кандидатуру Н. Пілай на посаду верховного комісара ООН з прав людини запропонував особисто Генеральний секретар організації Бан Кі-Мун. Генеральна асамблея ООН затвердила цей вибір. *(„Німецька хвиля")*

Іракцям передали контролю над провінцією Анбар

БАГДАД, Ірак. — Американські військові під час урочистої церемонії 1 вересня передали іракському урядові контролю над провінцією Анбар, що на заході Іраку. Провінція Анбар, яка є найбільшою в країні, стала першою суннітською провінцією, де контролю перебрав іракський уряд. Анбар був центром бойових дій суннітів проти американських військових після повалення уряду Садама Гусейна 2003 року. Проте з кінця 2006 року там спостерігається порівняна стабільність після того, як суннітські провідники почали діяти проти бойовиків і створили власні ради, аби підтримувати безпеку. У Багдаді називає передання провінції Анбар важливим моментом для американців в Іраку. *(УНІАН)*

А. Меркель очолила список 100 найвпливовіших жінок світу

КИЇВ. — Канцлер Німеччини Анґела Меркель третій рік поспіль очолює список 100 найвпливовіших жінок світу, опублікований 27 серпня журналом „Forbes" Друге місце в списку посідає Шейла Бейр, яка очолює Федеральну корпорацію страхування депозитів США. Держсекретар США Кондоліза Райс на сьомій сходинці списку – торік вона була на четвертому місці, а 2005 року – на першому. 17-ий рядок списку посіла прем'єр-міністер України Юлія Тимошенко. Ю. Тимошенко стала єдиною представницею України, що потрапила в оцінювання найвпливовіших жінок світу. Гіларі Клінтон, яка випередила всіх за кількістю згадувань у пресі, лише на 28 місці, оскільки значна частина згадувань була негативною через її вихід із боротьби за посаду президента США. Королева Великобританії Єлизавета II лише на 58 місці. Загалом у списку представлені дві королеви й шість жінок-президентів. Журнал вираховує „впливовість" учасниць списку за кількістю та характером згадувань у пресі й за розміром фінансових потоків, які вони контролюють. Провідником у цьому пляні стали США – зі 100 найвпливовіших жінок світу 56 мають американське громадянство. *(„День", „Українська правда")*

Велика сімка засудила дії Росії на Кавказі

КИЇВ. — Велика сімка 28 серпня засудила дії Росії на Кавказі. Група з семи індустріяльно розвинених країн виступила проти незалежности Абхазії та Південної Осетії, а також – за найшвидший вивід російських військ з території Грузії. Попри критику, члени сімки зазначили, що поки не збираються розривати взаємин з Росією. Лишень плянують „переглянути їхню глибину". Саме так наміри Заходу окреслив глава британського Міністерства закордонних справ Дейвид Мілібенд, який напередодні прилетів до Києва. Офіційна мета Д. Мілібенда – створити коаліцію „проти російської аґресії в Грузії". У цьому його підтримують і країни-члени НАТО. Держави Альянсу закликають Москву скасувати указ про незалежність республік та поважати територіяльну цілісність Грузії. Майбутнє реґіону міністри оборони НАТО обговорять на спеціяльному засіданні рівно за три тижні. *(5 канал)*

Україна в НАТО є ґарантією безпеки

ВАРШАВА, Польща. — Президент Польщі Лєх Качинський, 27 серпня заявив, що Росія вчинила помилку, застосовуючи зброю щодо Грузії. Це викликало неґативний відголос громадської думки в багатьох країнах, також і в тих, які є традиційно проросійськими і мають до Росії велику повагу. „Маю на увазі Німеччину або Францію. Однак, вважаю, що російські пляни може значно обмежити не стільки розміщення об'єктів Протиракетної оборони (ПРО) у Польщі, скільки вступ України та Грузії до НАТО. Це ключ до нашої безпеки. Україна в НАТО – це найкраща додаткова ґарантія безпеки, яку можемо отримати", – сказав він. Щодо провалу польсько-російських взаємин, то Президент Польщі не вважає, що розміщення об'єктів ПРО зробить взаємини між державами складнішими, ніж вони є. „Але і зараз вони не є такі квітучі, щоб можна їх було зіпсувати. Зрештою, від початку такий розвиток подій передбачався в цьому напрямі", – заявив Л. Качинський. *(ЗІК)*

Злочин Росії проти Грузії викликав осуд у світі

Грузія офіційно повідомила Росію про розрив дипломатичних взаємин

ТБІЛІСІ. – Грузія 2 вересня офіційно повідомила Росію про розрив дипломатичних взаємин. З цією метою до Міністертсва закордонних справ Грузії був викликаний радник-посланець Посольства РФ в Грузії Олександер Смага. Після зустрічі він повідомив журналістів, що з 3 вересня Посольство РФ у Грузії припиняє функціонувати, а точні терміни, коли дипломати залишать Грузію, будуть визначені юристами. Директор департаменту МЗС Грузії вручив О. Смазі також ноту, відповідно до якої Грузія зберігає консульські взаємини з Російською Федерацією. У консульстві Грузії в Москві залишаться і продовжать роботу консул, два віце-консули і технічний персонал. *(Бі-Бі-Сі)*

Росія застосовувала в Грузії касетні бомби

ТБІЛІСІ. – Міжнародна правозахисна організація „Human Rights Watch" має свідчення про застосування російською авіяцією касетних бомб під час бомбардувань грузинських населених пунктів. Російські війська застосовували ці бомби під час бомбардувань Ґорі та Руїсі 12 серпня, в результаті чого щонайменше 11 цивільних осіб загинули і десятки дістали поранення. Співробітники „Human Rights Watch" оглянули і зфотографували боєприпаси, що не розірвалися, в Горійському районі – в селі Шиндісі та в його околицях. У травні 2008 року 107 держав узгодили текст конвенції про повну заборону використання, виробництва, поставок і зберігання касетної зброї. Касетні бомби і артилерійські набої складаються з сотень вибухонебезпечних малих бойових елементів. Ці елементи розкидаються великою територією. Далеко не всі з них вибухають при ударі. Нерідко вони залишаються в бойовому стані багато років, представляючи загрозу для мирного населення. Конвенція буде відкрита до підписання в Осло 3 грудня. США, Росія, Китай та інші країни відмовились приєднатись до конвенції. (*Бі-Бі-Сі)*

Південна Осетія – спільне підприємство чекістів і бандитів

Російська журналістка Юлія Латиніна не погоджується з визначенням, що нинішній режим у Південній Осетії є сепаратистським.

Начальник тамтешнього КГБ Анатолій Баранов раніше очолював управління Федеральної служби безпеки Росії в Мордовії, міністер внутрішніх справ Михайло Міндзаєв працював в апараті такого російського міністерства в Північної Осетії, міністер оборони Василь Лунєв був військовим комісаром Пермі, а секретар Ради безпеки Анатолій Баранкевич був колишнім заступником військового комісара Ставропольського краю.

„Південна Осетія – це спільне підприємство чекістських генералів і осетинських бандитів з освоєння грошей на боротьбу з Грузією", – вважає Ю. Латиніна. (*Радіо „Свобода")*

Після Південної Осетії може бути Крим

КИЇВ. – 1 вересня в інформаційній аґенції УНІАН відбулася прес-конференція голови Всеукраїнського об'єднання „Свобода" Олега Тягнибока та голови Кримської організації цього об'єднання Едуарда Леонова на тему: „Автономія Криму – загроза національній безпеці України".

Виступаючи на прес-конференції, О. Тягнибок заявив:

„Війна в Грузії зруйнувала ілюзії стосовно загарбницької суті путінсько-медведєвської Росії. Кремлівські провідники перестали приховувати справжні обличчя і, тепер вже не криючись, постали перед світом аґресорами, що розпалюють не тільки газові війни, на яких вони вже набили руку, але й війни, де проливають людську кров і забирають людські життя. Політика Кремля, як колись політика радянської імперії, дозріла до жадоби поневолення нових націй і народів, загарбання їхніх територій. З тією різницею, що сьогодні вона обрамлена в нібито священний захист „співвітчизників" – насправді отруєних російською пропаґандою людей.

Учора Росія напала на Грузію, завтра аґресор шукатиме нову жертву – нові території для демонстрації своєї сили і свого військового потенціялу. І нею може стати Україна. Ні осуд світу, ні обіцяні економічні санкції не зупинять Росію, в якій довкола мітичного захисту „співвітчизників" розкручена гігантська ідеологічна машина. Ні заяви керівників провідних країн світу, ні акції протесту не приглушили бажання Дмитра Мєдвєдєва „грати м'язами". Він зухвало визнав автономію Південної Осетії та Абхазії, не дотримався обіцянки вивести з Грузії війська.

Всеукраїнське об'єднання „Свобода" неодноразово наголошувало, що автономний статус Криму та спеціяльний статус Севастополя загрожують національній безпеці України.

Вважаємо, що ліквідувавши кримську автономію і статус міста Севастополя, ми позбавимо Кремль можливости застосувати відпрацьований в Абхазії та Південній Осетії плян вторгнення на територію чужої країни, який є частиною захланної „путінської доктрини".

На минулому тижні „Свобода" надіслала телеграму до голови Верховної Ради України Арсенія Яценюка та голів фракцій коаліції демократичних сил у Верховній Раді Івана Кириленка та В'ячеслава Кириленка з вимогою внести у порядок денний третьої сесії Верховної Ради VI скликання та поставити на поіменне голосування питання про призначення всеукраїнського референдуму щодо зміни автономного статусу Криму на обласний та щодо скасування спеціяльного статусу Севастополя.

У разі відмови „Свобода" почне збір підписів під вимогою призначити всеукраїнський референдум за народною ініціятивою відповідно до Конституції України.

Сьогодні для всіх очевидно, що кожен, хто відстоює автономний статус Криму, є аґентом впливу Москви.

Якщо статус Криму не змінимо ми, його змінить Росія, як це вона зробила для Абхазії та Південної Осетії. Зволікання при розв'язанні кримського вузла ставить Україну на грань війни, яку розв'яже Росія, застосувавши відпрацьований у Грузії сценарій".

Прес-служба ВО „Свобода"

На підтримку цілісности Грузії

ЧЕРКАСИ. – 21 серпня на центральній площі міста відбулось віче на підтримку цілісности та незалежности Грузії, в якому взяли участь представники Консульства Республіки Грузії в Україні.

Віче підготували та провели представники Всеукраїнського об'єднання „Свобода", громадської організації „Пора", Народного Руху України, партії „Наша Україна".

Михайло Вакуленко,
голова Черкаської міської організації ВО „Свобода"

Промовці у Черкасах засудили аґресію Росії.

Віче на центральній площі Черкас.

Повернення „холодної війни“

Війна Росії на Кавказі викликала нове її протистояння з Заходом в дусі „холодної війни“. Своїми діями в Грузії Росія дала знати Заходові, що спільні з ним інтереси відступили на друге місце перед її власними інтересами. Захід це помітив, але відреагував тільки, так би мовити, на дипломатичному рівні. Засудили, застерегли... Це теж добре, бо могли взагалі „не помітити“ аґресії проти молодої держави, яка прагне спільности з Заходом.

Великі европейські країни усе ще зберігають обережність у взаєминах з Росією. Італія, Німеччина, Франція, Еспанія мають з нею багато спільних економічних проєктів, зокрема в постачанні енерґоносіїв. Европейський союз спроможний хібащо на виділення фінансової допомоги на відбудову того, що зруйнували росіяни. НАТО теж не поспішає захистити країни Балтії, які опинилися „на лінії фронту“.

У той же час Росія ще до нападу на Грузію почала розвідку того, як поставиться Захід до її провокацій. Були ракетні обстріли грузинської території протягом року, було заворушення в столиці Естонії навколо „бронзового солдата“, були російські напади на електронні системи, була врешті промова Володимира Путіна 2007 року в Мюнхені, в якій він звинувачував Захід у розпалюванні нової „холодної війни“, було офіційне оприлюднення російської зовнішньополітичної доктрини, в якій зазначалося, що Росія буде використовувати енерґоносії як зброю. Але на Заході від цього не прокинулися, хоча з Росією В. Путіна ще з кінця 1990-их років було зрозуміло, що КҐБ повертається до влади і Росією керує спілка спецслужб і шахраїв.

На Заході звикли до здатности Росії вдаватися до погроз водночас із її вмілою політикою поділу й володарювання. Росія створює враження, що вона сильна, а Захід – слабкий. А це не так. Росія вкрай корумпована, поділена внутрішніми чварами держава, яка намагається утриматися „на плаву“ тільки брехнею про її винятковість і терором. Це зрозуміла передовсім Великобританія, міністер закордонних справ якої Дейвид Мілібанд закликав утворити коаліцію проти Росії і з цією метою вже відвідав Київ. Британцям набридли витівки Росії: вбивство радіоактивною речовиною колишнього працівника російських спецслужб Олександра Литвиненка, акції підтримуваного Кремлем молодіжного руху „Наші“ проти британського посольства, переслідування найбільшої в Британії компанії „Брітіш петролеум“, зловживання бюрократичними процедурами, щоб змусити її акціонерів піддатися – все це викликало розчарування британських урядовців щодо Росії. Тепер Британія готова до дії. Інші европейські держави все ще відстають в усвідомленні небезпеки.

Визнання Росією незалежности Південної Осетії та Абхазії загострило становище в Придністров'ї, де Росія досі має свої війська, а також у Нагірному Карабаху в Азербайджані, де живе вірменська етнічна більшість.

Україна опинилася в оточенні російського війська в Криму і Придністров'ї. На обох територіях проживають „громадяни Росії“, яких можна легко спровокувати на „захист від переслідувань“. І тоді станеться ще одна війна з метою „забезпечення миру“, як це сталося в Грузії.

Покищо в Баку і в Єревані панує дипломатична тиша щодо визнання Росією незалежности сепаратистських реґіонів Грузії. І це зрозуміло. В Баку переконані, що Росія може повторити аґресію проти Азербайджану, використавши конфлікт у Нагірному Карабаху. У Вірменії стоїть російське військо. Недарма британський міністер приїхав саме до Києва: над Україною нависла небезпека. Захист її повинен стати турботою НАТО, Европейського союзу, усієї міжнародної спільноти. Це буде захист усього демократичного світу.

ВЕРЕСЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

„А слава тебе знайде...“

Академік Валентин Глушко

Це у популярній пісні були слова: „Йди до мети своєї, а слава тебе знайде“. Академік Валентин Глушко усе своє життя присвятив одній меті, але слава до нього на повну силу не прийшла навіть після його смерти у січні 1989 року. І не тільки тому, що багато років він був в'язнем сталінського режиму, як були в'язнями Сергій Корольов, Андрій Туполєв та інші провідні авіяційні та космічні конструктори СРСР, а передовсім тому, що прізвище його було оточене знаком великої державної таємниці.

Водночас жодна космічна ракета в Радянському Союзі не злетіла без участи В. Глушка – головного конструктора ракетних двигунів. І тільки тепер, в незалежній Україні, готуються відзначити 100-річчя від дня народження вченого, конструктора, творця ракетно-космічних систем.

В. Глушко народився 2 вересня 1908 року в Одесі. Ще в шкільні роки він організував астрономічний гурток і написав твір про освоєння Місяця. Після школи В. Глушко закінчив фізичне відділення фізико-математичного факультету Ленінградського державного університету.

У травні 1929 року до керівника газодинамічної лябораторії Миколи Тихомирова прийшов студент В. Глушко, який запропонував проєкт незвичного космічного корабля-гелікоптера. Вчений негайно запросив винахідника до праці в газодинамічній лябораторії.

Студент з України загорівся бажанням створити принципово новий ракетний двигун – електричний. Він експериментує з електротермічними двигунами, розробляв проєкт космічного корабля – геліоракетоплана, шукав ефективне паливо. Він здійснював наземні випробування двигуна на крилатій ракеті С. Корольова.

У березні 1938 року В. Глушко був заарештований і засуджений до восьми років позбавлення волі. Утримували його в московській Бутирській тюрмі. Але провідник каральної системи Лаврентій Берія саме тоді почав творити таємні конструкторські центри, і В. Глушко був переведений до Казані, де було створено конструкторське бюро НКВД, яке проєктувало реактивні прискорювачі для літаків-винищувачів.

В серпні 1944 року за видатні творчі успіхи В. Глушко було достроково звільнено, через рік його нагородили орденом, а 26 жовтня 1957 року присудили ступінь доктора технічних наук без захисту дисертації.

В. Глушко був директором і генеральним конструктором науково-виробничого об'єднання „Енергія“, до складу якого входило і конструкторське бюро енерґетичного машинобудування. Таким чином талановитий українець В. Глушко став головним конструктором потужних ракетних двигунів, які використовувалися на всіх радянських ракетах-носіях. Він створив школу ракетного двигунобудування. В. Глушко був автором понад 250 публікацій, головним редактором енциклопедії „Космонавтика".

В Одесі В. Глушкові встановлено погруддя і меморіяльну дошку. Його ім'ям названі мала плянета і кратер на Місяці, а Федерація космонавтики Росії запровадила Золоту медалю ім. В. Глушка. Настав час, щоб і Україна віддала належну шану своєму землякові, який мав нелегке і працьовите життя.

Л. Хм.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Ще про „Плянету Ді-Пі"

Як відомо, „Плянетою Ді-Пі" Улас Самчук „охрестив" усе наше повоєнне таборове буття у Німеччині й Австрії. Одна з його книжок так і зветься – „Плянета Ді-Пі". Назва надзвичайно влучна, бо хоч наше перебування й було „в часі й просторі" на Земній плянеті у вирі світових подій – жили ми якимсь своїм відокремленим життям-буттям, мов на іншій плянеті.

На „Плянеті Ді-Пі" життя плило подвійним руслом: з одного боку – боротьба за фізичне виживання, за людську гідність у побутових труднощах, а з другого – пієтизм до Рідного Краю, зроджений з невимовної туги за ним. Образ Рідного Краю став святощами, що керували всім духовним життям та передавалися молодшому поколінню.

А при тому тоді ще жили в серцях мрії і надії на швидке повернення „додому". І жилося ніби в двох світах: фізично – на Плянеті Земля, а психічно – на „Плянеті Ді-Пі". „Континентами" й „островами" на „Плянеті Ді-Пі" були більші й менші діпівські табори чи таборові „республіки", в яких панував український дух.

І хоч „Плянета Ді-Пі" існувала відносно короткий час (не більше шести-семи років) – її „жителі" відрізняються від усіх інших жителів земної кулі, навіть українського роду!

Це особлива катеґорія людей, діяльність і психіку яких ще довго треба досліджувати історикам і науковцям.

Давно-давно вже згасла „Плянета Ді-Пі", зійшла з орбіти і зникла в космічних просторах. Та й колишніх жителів її вже не так багато, а то й з тих – наймолодших... Тому так відрадно, що ще з'являються статті, розвідки, а головне – спогади з тієї минулої своєрідної „таборової доби". А цьогорічний „Альманах УНСоюзу" присвятив цій темі цілий розділ „Ді-Пі – острівці повоєнного українства".

Цікавими, цінними й інформативними є спогад Олексія Коновала, Тараса Кузя, Миколи Касіяна, Катерини Василів-Сидоренко, а вже просто надзвичайним є спогад Романа Воронки „Дитинство на плянеті Ді-Пі", з перспективи дитячих переживань і вражень. Напевно, читачі із зilleгаслої „Плянети Ді-Пі" знайшли багато спільного й подібного з авторами статтей. А скільки споминів і порівнянь віджило! Скільки пережитого, і доброго і страшного, і трагічного, і комічного зринуло в пам'яті!

Сама історія – сухий хронологічний перелік фактів і подій – не може дати повного віддзеркалення даної доби, її духу. На це потрібні розповіді, спогади і враження живих людей – сучасників тієї доби.

І про добу „Плянети Ді-Пі" написано теж немало, в більшості розкидано по сторінках старих газет і журналів, в індивідуальних авторських спогадах, в белетристиці, а зокрема в документальних таборових збірниках. Та й це не дає повної картини, бо кожна особистість сприймала й переживала все по-своєму, і кожний спогад був би інакшим.

Було б бажано, щоб учасники з'їздів колишніх таборових шкіл теж подбали про збереження пам'яті про „Плянету Ді-Пі" та й залишили свій слід...

Людмила Почтар,
Скач-Плейнс, Ню-Джерзі

Були три чинники порятунку

Коли в 1947 році стався черговий Голодомор в Україні, населення її мало три чинники порятунку – корову, працю у важкій промисловості, і головне – зв'язок із західньою Україною.

Смертельними чинниками Голодомору 1947 року були надзвичайні податки, зниження інстинкту самозбереження, хвороби від голоду. Люди помирали нібито від хвороби, а фактично – від голоду, який спричинив ту хворобу.

В нашому районі, де переважають проросійські, антиукраїнські настрої, коли заходить мова за Голодомор 1947 року, всі згадують ті події однаково неґативно. Живих свідків того Голодомору є ще багато, і ніхто з них не відмовиться дати свої свідчення.

Марія Немировська-Журавель розповідає: „Ми врятувались через те, що жили біля залізничної станції Вапнярка (Вінницька обл.). Люди чіплялись до вагонів і їхали до західньої України. Там щось міняли, влаштовувались на працю. Ночували по селах. Гнійні ураження були в кожного. Перев'язували лопухами. Настала рання осінь. Тонесеньким льодяним покровом вкрились береги річки. Я босоніж пасла корову і теля на прихопленій морозом траві. Коли дивлюся, а посеред річки теля ссе корову. Це ж буде нестача молока! Скочила в річку, відігнала теля. Після такої тиразової купелі назавжди залишилась ревматиком".

В іншої Марії – з Обухівки (Дніпропетровщина) бабуся з голоду померла саме тоді, коли дозрівало жито. Сім'я зробила собі млинок і молола в ньому стебла кукурудзи, а з того борошна пекла млинці. Дозрівало жито. Бабуся нам'яла житніх зерен і спекла з них хліб. Діти зайшли в хатину до бабусі і побачили хліб. „А чи можна нам взяти шматочок?" – запитали. Бабуся не відповіла. Її мертві очі дивились у стелю.

Жінка з Кіровоградщини згадує: „Нам на колгоспному стані давали суп гороховий з жуками. Мені ввижається і досі скрегіт жуків на зубах".

Розповідає жінка з Дніпропетровщини: „У нас була корова. Мама її продала. Купили зерна трошки, так і вижили. У сусідки була корова. Вона пошкодувала її продати, а зарізала, коли вже у дітей з'явились смертельні набряки. Вся сім'я померла".

Клавдія Мірецька,
Дніпропетровськ

Хоча не хочеться, але правду треба сказати

З прикрістю читав статтю шановного Юрія Бадзя „Полювання на Президента триває" („Свобода", ч. 29), який своєю односторонньою критикою прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко веде лише до відомих в минулому міжпартійних політичних чвар і незгоди.

Я не збираюся входити в зайву дискусію і спростовувати помилкові висновки в аналізуванні поодиноких подій в політиці сучасної української верхівки, але вважаю, що такі статті, як Ю. Бадзя, чи її героїчна підтримка з боку Євгенії Кікти, яка називає це відвагою, лише ширять незгоду на еміґрації й в Україні.

Думаю, що виявлена народом існуюча оцінка провідників України скаже сама за себе. Моя порада: залишімо традиційні політичні міжособиці і ширення роздору, яким й дотепер дихає наша еміґрація, а пишімо щось позитивне, об'єднуюче, будуюче... Не забуваймо, що тільки в єдності наша сила!

Мирон Радзикевич,
Норт-Порт, Фльорида

Прошу спростувати перекручення

11 липня у „Свободі" була опублікована стаття Левка Хмельковського „Каторжний шлях солістки" про Катерину Оловейникову, яка є моєю родичкою. Вона була дружиною мого дядька Пимена Чернюка. Ряд перекручень, яких допустилися автори „Дзеркала тижня", а потім, нехотячи, повторила „Свобода", спонукав мене відновити правду життя близьких людей.

По-перше, в статті сказано, що К. Оловейникову заарештували 11 липня 1937 року. Згідно з листом управління Служби Безпеки України в Харківській області, який я вам надсилаю, мого дядька розстріляли 8 грудня 1937 року в Харкові. Залишається незрозумілим, яким чином можна було пред'являти звинувачення К. Оловейниковій, коли ще не було суду над її чоловіком?

Газета „Дзеркало тижня" 28 липня 2001 року в статті „Сумна зірка К. Оловейникової" написала: „Грім грянув 1938 року, коли було заарештовано Станіслава Косіора. Тому незабаром і за Пименом зачинилися тюремні ворота. Вона не знала тоді, що її чоловіка Пимена Чернюка вже розстріляно і вкинуто до спільної ями". С. Косіора в 1937 році вже було розстріляно.

По-друге, перекручено місце народження мого дядька, коли зазначено, що він „походив з невеличкого шахтарського містечка". Він народився в селі Грушка, Могилів-Подільського району Вінницької обл.

Не був мій дядько і „відомим партійним функціонером", як пишуть „Дзеркало тижня" і „Свобода". Він належав до тих українців, яких підхопила хвиля більшовицьких гасел, де говорилося про свободу і рівність.

Тисячі українських комуністів поплатилися за ту фальш, яку проголошували баламути Москви. Мій дядько писав листи матері виключно українською мовою, називаючи її мамусею, а себе – хлопцем. Це залишилося на фотографіях, які, як не дивно, збереглися у мене.

Так розпорядилася доля, що я, будучи майже п'ятирічного віку, був свідком, коли у Харкові заарештували мого дядька.

Після того, як заарештували К. Оловейникову, яка мені видалася надзвичайно вродливою і доброю, в їхню кімнату вселили співробітника НКВД Ізраїля Гельмона. Ми жили в одній квартирі.

Пимен Чернюк.

Цей лист я написав, маючи на меті застерегти вас від перекручень, до яких вдаються деякі наші сучасні газети, в тому числі і „Дзеркало тижня".

Я безумовно ображений, що нас, українців, хочуть показати „паренькамі" із шахтарських містечок. До речі, в 1921 році в селі Грушка, як в одному із сіл Поділля, відбувалося повстання селян проти радянських збирачів податків, в якому брали участь мій тато Никонор Чернюк і дядько Пимен. Про це я дізнався з протоколів допиту мого тата, який був заарештований в 1949 році і реабілітований в 1954 році.

Прошу вас спростувати в газеті перекручення з життя моїх близьких.

Ігор Чернюк,
Чернівці

***Від редакції:** За матеріялами „Бази даних про жертви репресій в Харківській області" Харківської правозахисної групи Пимен Чернюк був заарештований в грудні 1937 року і розстріляний 8 грудня, а Катерина Оловейникова заарештована 11 липня 1937 року. П. Чернюк був членом Всесоюзної комуністичної партії (більшовиків) від 1926 до 1937 року, перед арештом завідував відділом радянської торгівлі у Харківському комітеті ВКП(б). Станіслав Косіор страчений 26 лютого 1939 року.*

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Союзівка календар подій 2008 рік

8-10 вересня – Зустріч колишніх студентів Реґензбурзької, Бертхесґаден, Карльсфельд, Лянсгут гімназій.

12-14 вересня – Річні наради Головного Уряду УНСоюзу.

15-17 вересня – Зустріч студентів Байройтської гімназії – Бенкет у вівторок веч.

19-21 вересня – КЛК weekend і 60-річчя Пластового Куреня „Перші Стежі".

23-25 вересня – Зустріч колишніх студентів Міттенвальдської гімназії – коктейл і бенкет в середу.

24-26 жовтня – Halloween Weekend.

7-9 листопада – Пластова Орликіяда.

27 листопада – День Подяки. Вільні кімнати є тільки в головному будинку.

Відійшов у вічність Лев Боднар

Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу з жалем повідомляє членів Головного уряду, 131-го Відділу УНС, що Лев Боднар, обраний 1955 року секретарем 131-го Відділу УНС, відійшов у засвіти у неділю, 24 серпня.

Екзекутивний Комітет і членство УНС висловлюють глибокі співчуття дружині Богданні, синові Богданові та його дружині Лілії, синові Миронові з дружиною Адріяною та дочці Уляні, а також п'яти внукам та всій родині Боднарів.

Похоронні відправи відбулися в п'ятницю, 29 серпня, в Українській католицькій церкві св. Володимира та Ольги в Чикаґо, а тлінні останки покійного спочили на цвинтарі свв. Миколая в Чикаґо.

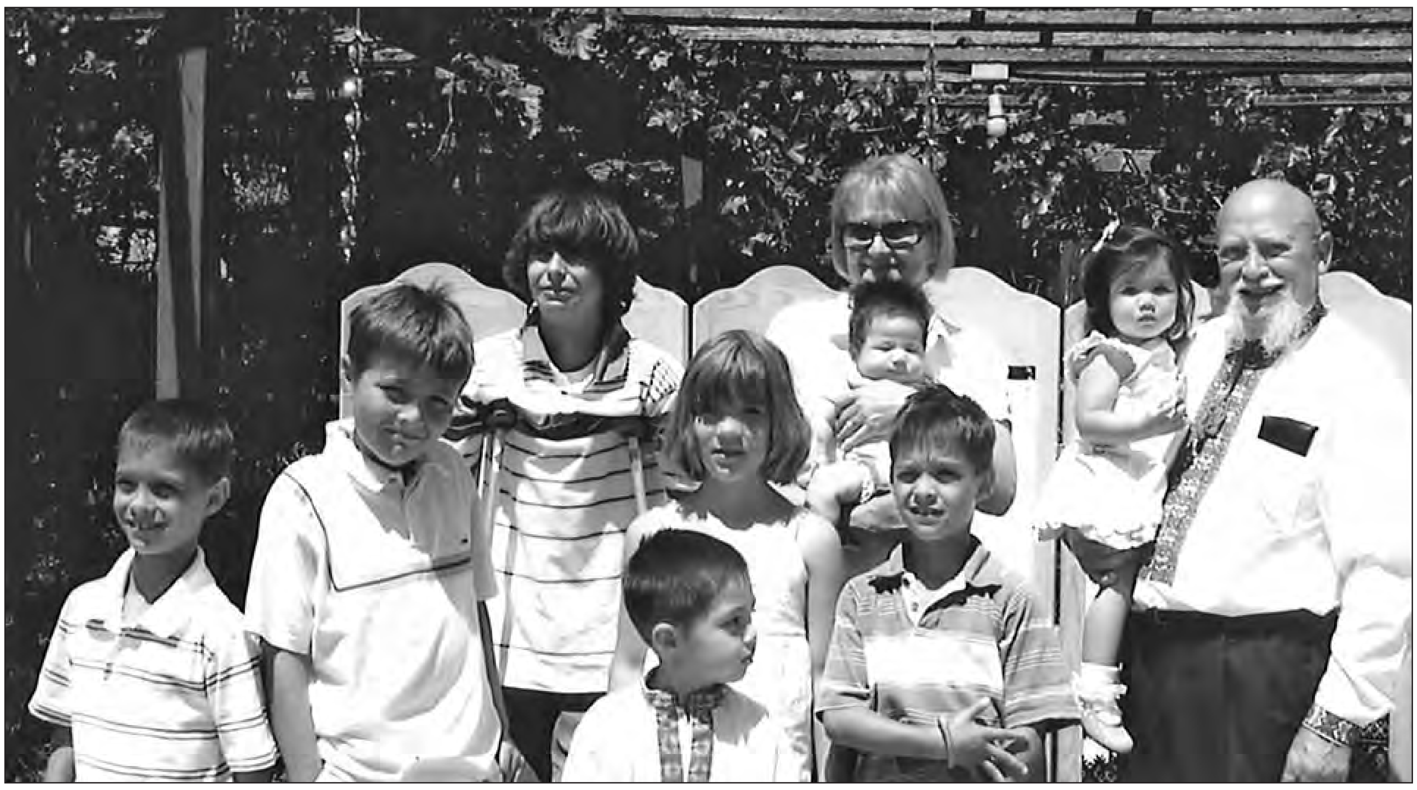
Св. п. Лев Боднар

Л. Боднар за життя був делеґатом багатьох Конвенцій УНС, крім того, був завжди надзвичайно активним у багатьох комітетах та різних проєктах УНС.

Вірність, відданість, підтримка та 54-річна його праця для УНС ніколи не забудуться.

Вічна Йому Пам'ять!

Нові члени УНСоюзу

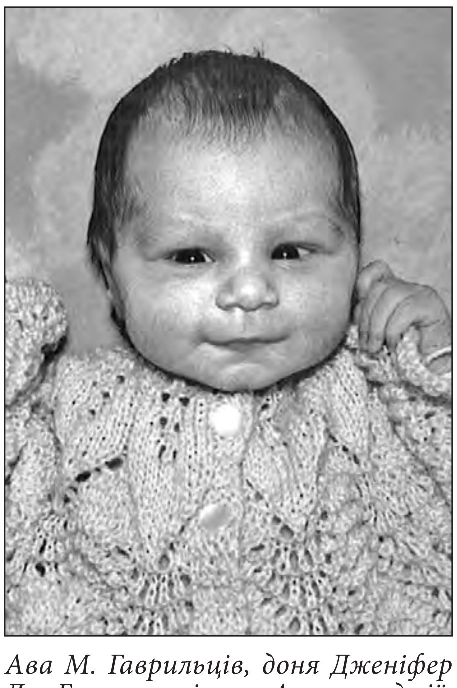
Йосиф, Андрій, Захарій, Дмитро, Ема, Максим, Кол, Микола Качмарі з Сакраменто, Каліфорнія, – нові члени 486-го Відділу УНС. Своїх внуків забезпечили бабуся Джоен та дідусь Алекс Качмарі.

Андріяна-Анна Кедюлич, доня Нонґяу та Богдана Кедюличів з Бетлегему, Пенсильванія, — нова членка 47-го Відділу УНС. Свою внучку забезпечили бабуся Анна та дідусь Мирослав Кедюличі.

Кароліна-Мотря Яремко, доня Мотрі та др-а Юрія Яремків з Стокгольму, Швеція, – нова членка 47-го Відділу УНС. Свою внучку забезпечили бабуся Марта та д-р Ігор Федорови.

Ава М. Гаврильців, доня Дженіфер Л. Гаврильців з Александрії, Вірджінія, – нова членка 253-го Відділу УНС. Свою внучку забезпечили бабуся Керолин і дідусь Йосиф Гаврильцеви.

Надія М. Джійоваґноні (зліва) та Зевін А. Джійоваґноні, діти Марти М. і Роберта Джійоваґноні з Плейн-Вю, Ню-Йорк, – нові члени 327-го Відділу УНС. Своїх внучат забезпечили бабуся Христина та дідусь Богдан Подолюки.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

24-ий учительський семінар відбувся на Союзівці

Учасники вчительського семінару на Союзівці. Перший ряд зліва: д-р Володимир Боднар, Наталія Боднар, Світлана Грабовська, д-р Євген Федоренко, д-р Юрій Гаєцький, Микола Дупляк; позаду – Марія Поліщук, Уляна Ганущак, Марія Шпетко, Галина Пляка, сестра Маркела Венгер, Ольга Костів і Ольга Михайлюк. Фото: Володимир Боднар

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Учительський семінар-курси підвищення кваліфікації вчителів Шкіл українознавства уже 24 раз проведено на Союзівці. Учасниками семінару, який відбувся 27 липня-9 серпня, були учителі з Ню-Йорку, Ню-Джерзі, Огайо та Пенсильванії.

Уже багато років курс історії України читає проф. Юрій Гаєцький. Цього року вчителі слухали лекції з історії Київської Русі та Галицько-Волинської держави. У лекціях був вщент розбитий більшовицький міт про те, Київська Русь була колискою трьох „братніх народів". На лекціях з історії було цікаво слухати про славних князів Київських – Ольгу, Володимира Великого, Ярослава Мудрого, Володимира Мономаха, Романа Галицького та інших.

На лекціях з української літератури, які читав проф. Євген Федоренко, йшла мова про пам'ятки часів Київської Русі – „Слово о полку Ігоревім" та „Слово о законі та благодаті", празьку групу письменників, які вимушені були еміґрувати (Юрій Клен, Леонід Мосендз, Олег Ольжич, Євген Маланюк, Оксана Лятуринська, Олена Теліга, Олександер Стефанович та Іван Ірлявський). Вони залишили нам неоціненну спадщину.

Зупинився Є. Федоренко і на творчості поетів-неоклясиків Миколи Зерова, Михайла Драй-Хмари, Максима Рильського, Павла Филиповича, Юрія Клена.

З української мови розглядалися проблеми прийняття нового правопису та деякі правила граматики.

Надзвичайно цікавими були лекції з географії, які прочитали проф. Наталія Боднар. Йшлося про господарство України, її природу, український народ, економічні райони й області та екологію країни.

Проф. В. Боднар ілюстрував виклади своїй лекцій з історії та культури України періоду Київської Русі. Він торкнувся питань архітектури та мистецтва цього періоду.

Лекції з культури проф. Ігор Мірчук розпочав з печерного мистецтва, особливостей Трипільської культури, ознайомив слухачів з іконописанням, архітектурою та музикою Київської Русі.

Учасники семінару приготували вінок з нагоди 1020-ліття хрещення Київської Русі України та поставили під час Молебня біля хреста в православній каплиці. О. Юрій Базилевський освятив його, а проф. Ю. Гаєцький мав коротке слово про вагу хрещення Київської Русі-України.

Традиційно закінчився семінар прощальним вечором, на якому, найчастіше в жартівливій формі, учасники розповідали про життя, побут і навчання на Союзівці, співали українські пісні та деклямували.

Допомогла у навчанні адміністрація Союзівки. Фінансували курси – Українська кредитова кооператива „Самопоміч" в Ню-Йорку, Українська національна кредитова кооператива Ню-Йорку, Фундація „Спадщина" в Чикаґо, Ілиной, Українсько-американська федеральна кредитова спілка в Філядельфії, Фундація Українського Вільного Університету в Ню-Йорку, Українсько-американська федеральна кредитова спілка „Самопоміч" в Чикаґо, її філії в Нюарку і Джерзі Ситі, Українсько-американська федеральна кредитівка СУМА, Йонкерс, Ню-Йорк, Українська кредитова кооператива „Самопоміч" в Кліфтоні-Пасейку, Ню-Джерзі.

Галина Пляка

Служба Божа з нагоди 1020-ліття Хрещення України-Руси 3 серпня біля Каплиці св. Князя Володимира на Союзівці. Фото: Володимир Боднар

Закінчився літній семестр в УВУ

МЮНХЕН. – 1 серпня завершився черговий літній семестр в Українському вільному університеті (УВУ). Це 174-ий навчальний семестр цієї унікальної вищої школи.

Під час літнього семестру студенти з семи держав, переважно – з України та Німеччини, мали змогу відвідувати 20 навчальних курсів, які проводили викладачі з п'яти країн світу. Окрім цього, відбулися два докторські захисти – Євгенія Ваніна (Київ) здобула звання доктора філософії, а Мирослава Антонович, викладач університету „Києво-Могилянська академія", захистила дисертацію з права.

9 липня відбувся академічний вечір з нагоди 90-ліття визначного перекладача, поета, письменника і публіциста Ігоря Качуровського – емеритованого професора теорії та історії літератури УВУ. Вечір вела д-р Ярослава Мельник, декан Україністичного факультету. Письменниця і перекладач Маргарита Жердинівська представила численній авдиторії життєвий і творчий шлях І. Качуровського, а д-р Микола Шафовал згадав „арґентинські часи" в житті ювіляра та накреслив головні риси його особистости.

Центральним пунктом літнього семестру стали збори Товариства приятелів УВУ, які переобрали управу у складі: д-р Іван Мигул – голова, Ірина Спєх – заступник голови, д-р Микола Шафовал – секретар і фінансовий референт. До Контрольної комісії обрано д-ра Альберта Кіпу – голову, д-ра Леоніда Рудницького та д-ра Франка Сисина – членів. Товариство сприяння українській науці, яке координує спільну діяльність наукових установ в Німеччині, очолила управа, де головою є д-р І. Мигул.

Факультетські ради, які відбулися 5 липня, схвалили доповнення і уточнення у застосуванні нових навчальних правил Болонського процесу та підтримали подальше реформування академічної діяльности університету, яке має на меті поглиблення зв'язків УВУ з німецьким академічним світом.

Загальна професорська колеґія, яка відбулася того самого дня, розглянула пляни на новий академічний рік, ознайомилася зі змістом майбутніх видань та схвалила продовження і завершення проєкту впорядкування і перевидання наукової спадщини філософа культури Івана Мірчука.

Професорська колеґія прийняла окрему ухвалу з подякою Фундації УВУ у США, яка забезпечує сьогодні фінансову базу університету, та рекомендувала Сенатові під проводом ректора Івана Мигула продовжувати розпочаті заходи з придбання нового осідку для УВУ, а також ініціювала створення нової Фундації УВУ у Німеччині.

Пресова служба УВУ

Виставка в Чикаґо: „Політика нового відбитку"

ЧИКАҐО, Ілиной. – Український інститут модерного мистецтва 12 вересня-9 листопада проводить виставку „Політика нового відбитку" – це твори мистців з країн, що перебували під радянським гнітом . На виставці представлені мистецькі праці, виконані у різних формах техніки відтворювання або ж швидкозмінною технікою (фотографія, відео, шовкографія, самодрукований журнал або зразки поштового мистецтва).

Виставка показує труднощі зв'язків та транспортування матеріялів через кордони, долю національної ідентичности у суспільстві, що ґльобалізується, труднощі західної інтеґрації, а також бажання знову політично заанґажувати мистецькі та культурні програми.

Представлені мистці України, Росії, Словаччини та Куби, зокрема колективи „Відкрите місце" (Київ), журнал „Плі" (Одеса), „Група Р.І.П." (Київ), „Група СОСка" (Харків). Творчі праці цих колективів, разом з творами кубинських мистців Едуардо Маріна і Лазаро Сааведри, словацького мистця Станіслава Грезда, українського мистця Сергія Міхновського, російської творчої групи „Сині носи" забезпечать оглядачам виставки унікальну та цікаву нагоду познайомитися з проблемами пострадянської політики та сучасного мистецтва.

Відкриття виставки: 12 вересня о 6-ій год. вечора. Сторінка в інтернеті: www.uima-chicago.org.

Роман Петруняк

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union
Позики на власні помешкання та будинки
5.5%*
на 7 років
фіксованих відсотків
40% завдатку
Самопоміч
Українсько–Американська Федеральна Кредитова Спілка
Selfreliance
Where Your Money Works for You!
Full Financial Services
Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave, Chicago IL, 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL 773-589-0077
761 S. Benton Street, Palatine, IL 847-359-5911
300 E. Army Trail, Bloomingdale,IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park, IL 708-923-1912
8624 White Oak Street, Munster, IN 219-838-5300
734 Sandford Ave. Newark, NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City, NJ 201-795-4061
2200 Rte 10W Parsippany, NJ 973-451-0200
* Ці умови стосуються лише цієї спеціальної позики. Термін обмежений. Аплікація на позику підлягає затвердженню. Умови можуть бути змінені у будь-який час. Д окладнішу інформацію можна отримати особисто у наших бюро. Тільки для купівлі особистого будинку, townhome, condominium чи багатоквартирного будинку, у якому не більше 4-ох помешкань і в якому проживатиме позильник. Максимальна позика при цих умовах становить 417,000. Позика на 84 місячні сплати при 5.5939% річної відсоткової ("APR") ставки, з 40% завдатком, підрахована на підставі 360-тимісячної амортизації. Наприклад: позика на $100,000 при 5.5939% річних, місячна сплата – $567.79 протягом 83 місяців, баланс у сумі $89,383.54 до сплати у 84 місяці. Ми надаємо позику лише членам Кредитівки, у визначених місцевостях.
NCUA
Allpoint
CO-OP NETWORK

День Незалежности України святкували з усьому світі

ЛІГАЙТОН, Пенсильванія

16-17 серпня на оселі Організації державного відродження України ім. Олега Ольжича (ОДВУ) відбулось відзначення 17-річчя Незалежности України.

В суботу, 16 серпня, опівдні, відбулося відкриття, під час якого ансамбль „Казка" розважав присутніх милозвучним репертуаром.

Опісля ведучі Павлина Головяк і Уляна Процюк відкрили свято. Прозвучали канадський, український і американський національні гимни у виконанні квартету „Казка". Репертуар включав також мелодії з чарівного Підкарпаття, Лемківщини та центральної України. Всі виконавці „Казки" є нащадками другого і третього поколінь колишніх вуглекопів.

Відтак ансамбль „Козаки" з Торонто, чергуючись з танцювальною групою „Казка", виконав ряд народних танців.

Захоплюючим був виступ скрипальки- віртуоза зі Львова Іннеси Тимочко-Декайло. Не менш чаруючим був виступ Христі Шафлянської, яка заспівала ряд народних пісень.

В дальшому ході програми ансамбль „Козаки" з Торонто виконав кілька гуцульськів танців в особливому стилі закоріненого українського народного танцю.

О 7-ій год. вечора, у концертовій залі оселі, відбулася забава при звуках диск-апаратури.

В неділю, 17 серпня, перед Літургією, перед каплицею відбулося привітання Митрополита Української Католицької Церкви Стефана Сороки з боку голови Центральної управи ОДВУ Олександра Процюка і його дружини Уляни. Літургію відправив Митрополит Стефан в сослужінні о. Петра Васлова і о. Мирона Грабовського. Вдень знову відбувся концерт для публіки.

Богдан Пастушак

Ведучі свята на оселі ім. Олега Ольжича.

РОЧЕСТЕР, Ню-Йорк

За підтримки Об'єднання українсько-американських організацій міста та Відділу УККА 24 серпня відбулося відзначення 17-ої річниці Незалежности України.

Зранку в Церкві св. Йосафата була відслужена Літургія в намірені українського народу. Увечорі відбулося свято біля пам'ятника 100-ліття українського поселення в Рочестері, в парку біля міської ратуші. Відкрив святкування голова Об'єднання українсько-американських організацій Роман Куціль. Він привітав всіх присутніх і запросив на сцену ведучу програми Олену Ділай.

З привітом до присутніх звернулася посадник міста Ірондеквойту Мері Ален Геймен, яка подякувала українській громаді за неоціненний вклад в суспільне, економічне та культурне життя міста.

Промову від Наталі Шульги зачитала Олена Ділай. Потім відбувся урочистий концерт.

Під фанфари ветеран американської армії Ігор Гошовський та ветеран української армії Семен Кобасовський внесли український та американський прапори.

У виконанні Тані Бегіні прозвучали національні гимни США та України. Цикл українських пісень виконали сестри Ліда та Зіна Джус.

Всіх підкорив чарівний спів Юлі Павлюк, Олі Савки, Оленки Масної. Вірш Ганни Черінь читав семінарист Української Греко-Католицької Церкви Тарас Чапарин з України.

О. Ділай відмітила, що урочиста концертна програма була складена виключно з доброчинних виступів. Святкування Дня незалежности України, що відбулось в Рочестері, ще раз підтвердило, що наше українство з готовністю відгукується на події в Україні.

Роман Куціль

УНІЖ, Івано-Франківська обл.

23-24 серпня в Форматній Кузні відбулося фестивальне святкування Дня Незалежности України. Організатор фестивалю – мистецька аґенція „Наш Формат" на чолі з директором Владиславом Кириченком. Денна програма налічувала 15 різноманітних майстерень та дискусій.

Метою фестивалю було зібрати успішних, патріотичних людей, інтеліґентів та кваліфікованих працівників з різних галузей і об'єднати їх у живу спільноту, яка надалі матиме змогу здійснювати культурно-творчі проєкти як в Унежі, так і поза його межами. Серед гостей були представники 12 областей України.

Програма фестивалю складалася з вечірньої музичної частини та денної розважально-дискусійної. Виступили гурти і виконавці „Трансформер", „Коралі", „Тінь Сонця", Тарас Житинський, „Гуцул Каліпсо", „Брем Стокер" та ряд інших. Супроводжували подію містерії київського театру „Шабаш", який влаштував вогняне видовище з фаєрверками. Вночі біля ватри співали визнані барди Т. Житинський, Анатолій Сухий, Сергій Шишкін.

Протягом двох днів тривала літературна майстерня (декламували і говорили Євгенія Кононенко, Марина Павленко, Богдан-Олег Горобчук, Вано Крюґер, Остап Сливинський, Карина Тумаєва, Ірена Шувалова).

Працював кіноклюб: були показані найкращі стрічки кінофестивалів „Молодість" та „Відкрита ніч". Відбулась презентація анімаційної стрічки Микити Ратнікова „На грані", яка була переможцем кінофестивалю „Молодість", а сам автор коментував подію.

Також відбулися майстерні з патріотичного боді-арту (майстриня Марія Комашко), змагання з графіті, майстер-кляса з копання повстанської криївки „Криївка: зроби сам!" (провідник – Орест Дичковський, голова обласної організації політв'язнів та репресованих, колишній вояк УПА), дискусії з приводу української музики, показові виступи бойового гопака та багато іншого.

Смисловим центром фестивалю стали дискусійні клюби, на яких були порушені питання культурної єдности чи розрізнености України, подвійність її мовного фактичного стану, консолідації під стягами однієї ідеї.

Сергій Лихолай

НОРТ-ВАЙЛДВУД, Ню-Джерзі

Фото: Меланія Темницька

Понад 120 українців, які 23 серпня відпочивали над океаном, зібралися біля громадського центру, щоб разом відзначити 17-річчя Незалежности України. З цієї нагоди вперше було піднесено прапор України на Алеї прапорів серед стягів інших держав, де він майорітиме постійно. Ініціятором цієї акції став радний УНСоюзу Євген Щерба, а спонзором – Українська кредитова спілка „Самопоміч" у Філядельфії. *Фото: Рома Гадзевич*

Заключне слово президента СКУ Є. Чолія до делеґатів IX з'їзду СКУ

Хвальна Президіє, шановні делеґати і гості!

Ми закінчуємо дуже цікавий і успішний триденний з'їзд у столиці України, на якому були прийняті важливі резолюції, які будуть напрямними у подальшій діяльності Світового Конґресу Українців.

На цьому конґресі закінчив десятирічну працю президент СКУ, мій дуже добрий друг, д-р Аскольд Лозинський. Його великі успіхи та повна відданість справі світового українства гідні подиву. Серед багатьох заслуг д-ра А. Лозинського є те, що він значно підніс авторитет СКУ; рішуче і відповідно реаґував на події, що стосуються українства; під час особистих поїздок до 37 країн світу глибоко ознайомився з життям діяспорних організацій та інформував про це український світ; зміцнив внутрішні за зовнішні зв'язки СКУ. Отже, діяльність д-ра А. Лозинського була багатогранною та великомаштабною. Ми це вже відзначили, нагородивши його в середу медаллю св. Володимира. Тому від вашого імені я ще раз висловлюю йому щиру подяку та сердечні вітання за многогранну працю та бажаю йому міцного здоров'я та багато років плідної праці на добро українського народу. Так само щиро дякую його дружині, Роксолані Лозинській, за її розуміння та підтримку, а також за громадську працю. Прошу тепер вас встати й заспівати д-рові Аскольдові і Роксолані Лозинським гучне „Многая літа".

Від імені делеґатів дякую всім членам Екзекутивного комітету, ради директорів та всіх комісій СКУ за їхню віддану працю в минулій каденції. Також дякую Вікторові Педенкові за його десятирічну працю на пості генерального секретаря СКУ, у тому числі й за його поїздки до українських громад у різних країнах світу та репрезентацію Світового Конґресу Українців.

Ще раз дякую управі Конґресу Українців Канади за висунення моєї кандидатури на пост президента СКУ, а вам, шановні делегати, – за висловлення мені довір'я. Своєю діяльністю я буду старатися виправдати ваше рішення.

Як вже згадувалось у моєму

(Закінчення на стор. 19)

У Києві відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

(США), М. Шкамбара (Канада), Божена Іванусів (Канада), Осип Гавалешка (Канада), Надія Луців (Канада), Олег Романишин (Канада), Ярослав Соколик (Канада), Орися Сушко (Канада), д-р Іван Яремко (Канада), Віктор Чернишук (Литва), Наталія Драгоманова (Угорщина), Ярослава Гортяні (Угорщина), Юрій Кравченко (Угорщина), Володимир Мельник (Еспанія), Михайло Петруняк (Еспанія), Іван Пазун (Португалія), Ірена Петрульонєнє (Литва), Наталія Шертвітєнє (Литва), Роман Варивода (Португалія), Віра Жушман (Російська Федерація), Марія Митрович (Франція).

Медаллю святого Володимира Великого було нагороджено і неукраїнців – Луїша Міґеля де Матуш Рубейру (Португалія) за визначну працю у поширенні інформації про український Голодомор 1932-1933 років у Португалії, та Пауля Гаккенеса (Голяндія) за популяризацію української музики й пісні в світі, а Византійський хор (Голяндія), що виконує українські духовні, клясичні та народні твори, відзначено Почесною грамотою СКУ.

На Другій пленарній сесії СКУ, 21 серпня, було заслухано та обговорено звіти Екзекутивного комітету та голів рад і комісій СКУ, після чого відбулася ділова дискусія.

Одним з важливих моментів другого дня роботи з'їзду стала сесія „75-ліття Голодомору 1932-1933 років в Україні", на якій було підсумовано співпрацю Міжнародного координаційного комітету Голодомору СКУ й України та накреслено пляни діяльности на майбутнє.

По закінченні сесії відбувся численний жалібний похід, присвячений 75-ій річниці українського Голодомору. Він розпочався від Українського дому та пройшов по Хрещатику і вулиці Михайлівській до пам'ятного знака Голодомору, де святійший Патріярх УПЦ КП Філарет у супроводі Владик УПЦ КП і Української Греко-Католицької Церкви відслужив Панахиду в пам'ять про жертви українського народу.

Під час Третьої пленарної сесії, 22 серпня, відбулися засідання конґресових комісій та було заслухано інформацію про діяльність організацій – членів СКУ.

У другій половині цього ж дня, на Четвертій, заключній пленарній сесії, прозвучали звіти Контрольної, Верифікаційної, Статутної, Фінансової та Номінаційної комісій та було обрано такий склад керівних органів СКУ: президент – Євген Чолій (Канада), перший заступник президента – Ярослава Гортяні (Угорщина), другий заступник президента – Марія Шкамбара (Канада), генеральний секретар – Стефан Романів (Австралія), фінансовий референт – Тамара Денисенко (США), скарбник – Богдан Пагута (Канада).

На завершення триденного зібрання новообраний президент Євген Чолій, подякувавши за довір'я та обрання президентом СКУ, підсумував працю IX Конґресу, відзначив багатогранну десятирічну діяльність Аскольда Лозинського та подякував усім членам попереднього Екзекутивного комітету. Він наголосив на започаткуванні нового етапу партнерства між українськими громадами світу і Україною й діяспорою та закликав всіх до активної співпраці для загального добра.

Увечорі 22 серпня відбулась прес-конференція з новообраним Екзекутивним комітетом.

Докладнішу інформацію про IX з'їзд СКУ буде поміщено на інтернетній сторінці: www.ukrainianworldcongress.org.

Світовий Конґрес Українців

Новий президент СКУ – Євген Чолій

Президент СКУ – Євген Чолій.
Фото: Зенон Завада

Член Палати адвокатів Квебеку з 1982 року, Євген Чолій є старшим партнером однієї з найбільших адвокатських фірм Квебеку - „Лавері, де Білл"і, яка нараховує понад 170 адвокатів. Його юридична практика включає корпоративні та комерційні судові справи, позови акціонерів, справи банкрутства великих корпорацій, банкові судові справи та колективні позови. Як професійний юрист виступає перед Верховним судом Канади, судами різних рівнів Квебеку та перед арбітражними й адміністративними трибуналами.

З 1993 року є членом ради директорів Світового Конґресу Українців (СКУ). Очолював Конференцію українських молодечих організацій при СКУ (1993-1998 року.). У 2003 року був обраний першим заступником президента та членом Екзекутивного комітету СКУ. У складі делеґацій СКУ мав зустрічі на високому рівні з релігійними, урядовими, політичними та громадськими діячами.

У 2004 році, під час Помаранчевої революції, був міжнародним спостерігачем від СКУ на президентських виборах в Україні. Очолював комісію СКУ щодо спостерігання виборчого процесу до Верховної Ради України (2005-2006 роки). Будучи членом статутних комісій СКУ (1999-2003 і 2006-2008 роки) вніс важливі зміни до статуту СКУ. Від 2006 року є членом Міжнародного координаційного комітету СКУ для відзначення 75-ої річниці українського геноциду 1932-1933 років. У 2008 році був обраний президентом СКУ.

Був головою Конґресу українців Канади (КУК), відділ у Монреалі (1994-1999 роки), опісля – президентом централі КУК (1998-2004 роки). Протягом шести років як президент централі КУК готував пропозиції до уряду Канади та виступав перед парляментськими комісіями, представляючи позицію української канадської спільноти у різних важливих справах.

Входив до ради президентів Канадської етнокультурної ради (1999-2004 роки), що об'єднує 32 етнічні конґреси в Канаді.

Доклав зусиль до того, щоб 28 червня 2003 року Канадська етнокультурна рада схвалила резолюцію про підтримку визнання Голодомору 1932-1933 років геноцидом українського народу.

Від 2004 року є членом ради директорів Української народної каси Дежарден у Монреалі, а від 2006 року – президентом цієї кредитівки.

Належить до ради директорів Української Всесвітньої координаційної ради (від 1999 року), Української кооперативної ради Канади (від 2006 року), Фундації інституту ім. Митрополита Андрея Шептицького (від 2005 року) та монреальського відділу Ліґи українців Канади (від 1985 року).

Був головою управи осередку Спілки української молоді (СУМ) у Монреалі (1983-1989 роки), крайової управи СУМ Канади (1989-1992 роки) та Світової управи СУМ (1992-1996 рр.). За його головування у Світовій управі СУМ відновила свою діяльність в Україні. Був також членом оргкомітетів та доповідачем на II, III і IV Світових конґресах українських молодіжних організацій в Києві та Харкові (1991, 1992 і 1998 роки).

Деякий час був членом ради директорів Товариства українських канадських професіоналістів і підприємців у Монреалі (1984-1988 роки) та крайової управи Ліґи українців Канади (1990-1992 і 1996-1999 роки). Був головуючим на багатьох конґресах і зборах та виголошував доповіді на різних заходах.

Отримав ряд нагород, у тому числі й Золоту ювілейну медаль королеви Єлизавети II, орден України „За заслуги" III ступеня та Шевченківську медаль Конґресу Українців Канади.

Разом з дружиною Анною виховує трьох дітей – Меланію, Степана і Софію.

Виступає президент УККА Михайло Савків.
Фото: Зенон Завада

Новообраний генеральний секретар СКУ Стефан Романів.
Фото: Зенон Завада

УКРАЇНА І СВІТ

Конференція „Соборна Україна“ відбулася в Ізраїлі

ЄРУСАЛИМ. – Товариство „Українці в Ізраїлі“, Асоціяція єврейсько-української дружби, за підтримки Посольства України в Державі Ізраїль, розпочали цикл наукових конференцій, присвячених 90-річчю Соборности України.

В Єрусалимі 10 липня відбулась перша така конференція – „Соборна Україна“. Її учасники – науковці, історики, письменники, журналісти – спробували проаналізувати і дати власну оцінку з позицій сьогодення історичним можливостям утворення української державности та місцю теперішньої України в европейському просторі, як рівної серед рівних держав, її впливові на розвиток економіки і політики в усьому світі.

Письменник Михайло Хейфець назвав кілька причин, які стояли на заваді утворенню держави. Серед них, на його думку, були три головні: українцям не вистачало достатньої самооцінки і самовпевнености, щоб утворити власну державу в період, коли вона була у складі Речі Посполитої, через непомірний вплив східноевропейської культури, а тодішні гетьмани Богдан Хмельницький і Северин Наливайко боролися за незалежність в рамках самої Польщі.

Друга причина в тому, що для перемоги і відокремлення в окрему державу замало бажання народу, його сили і волі. Потрібні бойові ватажки, яких на той час не було. Б. Хмельницький та Іван Мазепа, які заради вільного українства шукали союзу то з московським царем, то зі шведським королем, не досягли бажаного успіху.

І третє: занадто міцні і войовничі були на той час сусіди українців, серед яких особливо відзначалося Кримське ханство.

Перед українською інтелігенцією, зазначив М. Хейфець, відкривається величезне дійове завдання – витворити з маси українського народу українську націю, суцільний, культурний организм, здібний до самостійного і культурного життя.

Колишній мешканець Полтави, а тепер ізраїльський історик Володимир Ідзинський зазначив, що можливість українців утворити власну державу була втрачена в період, коли Україна була в складі Русько-Литовського князівства. І хоча саме тоді православні одержали деяку релігійну свободу, однак, загальний історичний період не був сприятливий для утворення держави.

Не погодився з думкою, що в українців відсутнє національне самоусвідомлення і вони не були готові до утворення держави, голова Спілки українських письменників Ізраїлю, редактор журналу „Соборність“ Олександер Деко. Слід сказати, що вже в кількох числах цього видання публікуються матеріяли про соборність України, розповідається про Акт злуки Української Народної Республіки та Західньо-Української Народної Республіки, що стався 22 січня 1919 року, і який є найголовнішою політичною лекцією, що виявила невичерпний потенціял українського народу у прагненні творити власну долю.

Історик Борислав Остапенко говорив про спільне проживання на території, яку тепер займає Україна, українського та єврейського народів, про спільне перебування в різних військових формуваннях в різні часи. Б. Остапенко нагадав і той факт, що в Українській Повстанській Армії, яку очолював Роман Шухевич євреї не лише служили і працювали, а й переховувалися від переслідування.

Він нагадав слова одного з основоположників єврейської держави Зеева (Володимира) Жаботинського, який говорив, що євреям та українцям треба більше працювати спільно і тоді ці два народи можуть збагатитися краще, ніж коли будуть жити відокремлено. „У кожного народу є власні завдання, однак є спільне і головне: емансипація“, – писав В. Жаботинський.

Львівський історик Йосип Кабанчик розповів про Галичину та її історично-політичний розвиток і вплив на самоусвідомлення української нації.

На жаль, не обійшлося і без пересмикування історичної правди, особливо коли йшлося про спільне проживання українського та єврейського народів в різні часи на території, яку нині займає Україна. Прикро, коли безпідставні звинувачення на адресу українців у антисемітизмі звучать з вуст істориків. Анатолій Кардаш, який багато часу працював в інституті Катастрофи европейського єврейства „Яд ва-Шем“, у відділі, де вивчаються матеріяли Праведників світу, як ніхто інший, знає, скільки людей інших національностей, ризикуючи власним життям і життям своїх рідних, рятували євреїв в роки Другої світової війни. Стела в парку „Яд-ва-Шем“ з іменами українців – найбільша. Проте А. Кардаш дозволяв собі нечемні вислови стосовно української нації і слухав лише себе, заперечуючи будь-які докази історичної справедливости.

Підбиваючи підсумки конференції, голова Асоціяції єврейсько-української дружби Яків Сусленський зазначив, що вона сприятиме порозумінню між двома народами, дасть можливість дізнатися про невідомі факти розвитку української державности та оцінити їх вплив на сучасний розвиток України.

Черкаський поет Олександер Марченко в одному із своїх віршів дякує ворогам за увагу до себе і за те, що ще пишуться вірші. Мабуть, навіть неґатив, що завжди звучить на подібних заходах в Ізраїлі на адресу окремих історичних постатей України, їхніх вчинків, дає певний заряд енергії українцям, який надихає їх на бажання дізнатися якнайбільше про минуле свого народу і донести всю правду до інших націй та поколінь.

Світлана Глаз

Добровольці з України, Польщі та Німеччини відновили православний цвинтар у Холмі

ХОЛМ, Польща. – В середу, 13 серпня, відбулась урочиста завершальна частина проєкту „Пам'ять без кордонів – впорядкування православного цвинтаря у місті Холм".

Впродовж двох тижнів добровольці з України, Польщі та Німеччини працювали над відновленням цього цвинтаря. Серед похованих на ньому – українці, поляки, росіяни; духовні та світські визначні особи, діяльність яких пов'язана з спільною історією Польщі та України. Зокрема саме тут в 1940 році був похований прем'єр-міністер Української Народної Республіки інж. Пилип Пилипчук, який останні роки свого життя провів у Холмі.

За час праці на цвинтарі впорядковано територію, очищено та проведено реконструкцію надгробків, здійснено пашпортизацію понад 60 поховань, новими дерев'яними хрестами зазначено місця, на яких уже знищені нагробні плити.

Під час урочистої частини священик місцевої православної церкви Івана Богослова Іван Лукашук відслужив Панахиду за померлими. По тому віце-президент Холму Станіслав Мостицький подякував добровольцям за працю та наголосив на спільних сторінках історії України та Польщі. Про велике значення міста Холму в історії України та Польщі зазначив також заступник Луцького міського голови Микола Іванюк. Разом з тим він наголосив на великому значенні спільної праці добровольців сусідніх держав в проєктах, які зближують наші народи. Генеральний Консул України у Любліні Олег Горбенко високо оцінив ініціятиву молоді з впорядкування українських кладовищ на території Польщі.

На урочистості також був присутній Почесний консул України у Холмі Станіслав Адам'як. Представники влади міст та духовенство поклали квіти до пам'ятника П. Пилипчукові, а пластуни та гарцери засвітили лямпадки на відновлених пам'ятниках, після того всі присутні разом із о. І. Лукашуком взяли участь в освяченні нових хрестів.

Керівник проєкту Сергій Годлевський наголосив, що поміж українським та польським народами були як добрі, так і трагічні сторінки історії. Але праця над такими проєктами перегортає тяжкі сторінки таких непорозумінь і золотими літерами записує нову історію між нашими двома народами. Це є справжня співпраця між двома народами, яка закладається серед молоді і тим самим наближає Україну до співдружности европейських держав. Даний проєкт є великими внеском у справі пошанування української історії на терені Польщі та історії Польщі на території України.

Ірина Паучинська, пластунка: „Такі проєкти дозволяють не лише дбати про нашу культурну спадщину, а й налагоджувати добрі міжнародні контакти. Тут ми познайомились з нашими польськими колеґами – гарцерами, дізнались більше про їхню культуру та мали змогу розповісти їм про Україну. Ми також відвідали міста Люблін та Замость".

Нагадаємо, що ініціятором проєкту є Луцька міська рада спільно з Національною скавтською організацією України (НСОУ) Пласт. Партнером з польського боку виступила Фундація „Молода демократія". Проєкт став черговим етапом міжнародної молодіжної програми „Пам'ять без кордонів", що була започаткована в 2003 році Організацією Гарцерів Польщі (ZHP) – з польського боку, та організаціями „Національний Альянс", „Молода Просвіта", Пласт–НСОУ – з українського.

Молодь працює на відновленні цвинтаря.

Цього року проєкт отримав дотацію в рамках програми „Меморія. Волонтаріят для европейської культурної спадщини", що здійснює Фундація „Пам'ять, відповідальність, майбутнє" та Фундація ім. Стефана Баторія. Метою програми є заохочення молоді Центральної та Східньої Европи до проведення спільних заходів для охорони европейської культурної спадщини.

Місто Холм знаходиться на відстані 26 км. від польсько-українського кордону на території Люблінського воєводства. Місто було засноване князем Данилом Галицьким і довгий час було резиденцією Галицько-Волинського князівства. З Холмом пов'язані імена першого президента України Михайла Грушевського, прем'єр-міністра Української Народної Республіки П. Пилипчука та князя Данила Галицького, який, за переказами, похований саме у цьому місті.

Ліна Остапчук

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Вересень 2008 р., ч. 97

Подяка „Просвіти“ з Запоріжжя

В 2000 році коштом Фундації ім. Івана Багряного в Харкові, стараннм представника Фундації Вадима Усаня, вийшла друком книга-хрестоматія творчости І. Багряного під назвою „Вірю!“. Тираж книги – 5.000 примірників.

Хрестоматія містить поезії, пісні, сатиричні вірші, прозу та публіцистику. Вступне слово написав Анатолій Лисий. Через те, що було багато прохань надіслати книгу, в 2001 році її перевидано тиражем 12 тис. Кошти на видання дали Об’єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) США і Канади та Фундація ім. І. Багряного.

Ця книга розіслана в усі області України, до шкіл та бібліотек. Вміщуємо подяку від Тараса Шевченка, голови „Просвіти“ з Запоріжжя, куди було вислано 400 примірників книги „Вірю!“: „Правління Запорізького обласного об’єднання Всеукраїнського товариства „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка з приємністю повідомляє про отримання для бібліотеки від Видавничого дому „Києво-Могилянська академія“ двох примірників книжки Семена Підгайного „Українська інтеліґенція на Соловках. Недостріляні“ і дякує Фундації ім. І. Багряного за фінансову підтримку цього ошатного видання. Українців, які були протягом 70 років одурманені ідеологією більшовицького режиму, треба навертати на нашу правдиву, не лише давню, але й новітню історію, яка була за сімома замками у спецфондах.

Наше товариство не вперше отримує книги, які допомагає видавати Фундація, зокрема ми розповсюдили серед бібліотек і шкіл области близько 400 примірників хрестоматії творів І. Багряного „Вірю!“, двотомне видання листів І. Багряного, матеріяли Української революційно-демократичної партії у двох томах, які використовують студенти Запорізького національного університету для написання курсових та дипломних робіт. Без сумніву, книга С. Підгайного стане у пригоді для глибшого розуміння не тільки загальної історії, але й літературознавства, історії культури тощо“.

Відгукнулися на прохання Шевченківського заповідника

Національний Шевченківський музей-заповідник в Каневі готується до 200-ої річниці з дня народження Тараса Шевченка. На звернення музею до Фундації з проханням допомогти розшукати й прислати їм різні матеріяли, що були видані в діяспорі і стосуються життя і творчости Т. Шевченка, яке було поміщене на сторінці Фундації в „Свободі“, відгукнулося кільканадцять осіб.

Першим з них був Іван Яців з Канади – мистець, графік, карикатурист та скульптор, автор пропам’ятних марок з зображенням українських князів, гетьманів, політичних діячів, композиторів, науковців, письменників, поетів та відомих постатей громадського та релігійного життя. Він прислав великий конверт з пропам’ятними марками, конвертами та іншими речами, що стосуються Т. Шевченка та України. Він роками готував вищезгадані речі для Товариства капелі бандуристів ім. Т. Шевченка в Дітройті. І. Яців оформив кілька обкладинок для платівок капелі та в її 50-річчя оформив книгу „Живі струни“ Уласа Самчука, намалював багато різних емблем, жетонів, лоґосів для товариств філателістів та нумізматиків. Його роботи була титульна частина газети „Українські вісті“, що виходила в Дітройті, та бланки Фундації ім. І. Багряного. І. Яців є автором пам’ятника на могилі Кобзаря і композитора Григорія Китастого в Савт-Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі.

Обдарувала музей відома мисткиня Катерина Росандич-Кричевська, дочка Василя Кричевського – визначного мистецтвознавця, архітектора, графіка, театрального і фільмового декоратора, автора проєкту будинку Полтавського земства, що тепер є музеєм, та меморіяльного музею Т. Шевченка в Каневі. Родина Кричевських винятково заслужена в історії українського мистецтва. К. Кричевська-Росандич прислала кілька „Кобзарів“ та інші речі для музею в Каневі.

Для придбання коштів на видання газети „Українські вісті“, яку видавала Фундація, вона намалювала картину „Видубицький монастир в Києві“ для

Картина Катерини Кричевської „Видубицький монастир“, яку вона подарувала Фундації ім. Івана Багряного.

різдвяної картки, яку розповсюджувала газета.

В’ячислав Партикевич, член парафії св. Андрія в Блюмінґдейлі, передмісті Чикаґо, передав багато різних програмок, летючок, значків з відзначень Шевченківських днів в різні роки, альманахи УНСоюзу, видані з нагоди Шевченкових річниць та відкриття пам’ятника у Вініпезі та Вашінґтоні.

Микола Підлісний прислав „Кобзар“, виданий 1888 року старим правописом, дозволеним тоді російською владою, який йому подарували під час відвідин України багато років тому, та книгу чисел журналу ОДУМ „Молода Україна“ з 1950-их років, в яких багато статтей, присвячених Т. Шевченкові.

Світлана Фаріон та Олексій Коновал передали багато книг різних авторів діяспори щодо творчости Т. Шевченка та „Кобзарі“ різних видань.

Всі ті речі вислано через фірму „Калина“ в Канів. Фундація щиро дякує всім особам за їх подарунки для музею-заповідника.

Дипломні роботи студентів Львова

Кільканадцять студентів факультету журналістики Львівського національного університету ім. Івана Франка, базуючись на творах, виданих Фундацією ім. Івана Багряного, працюють над дипломними роботами.

Студентка Наталія Барко на катедрі української преси опрацювала тему „Публіцистика І. Багряного (основні ідеї та проблеми)“.

Студент Артем Терещенко обрав собі на дипломну роботу тему „Мар’ян Дальний (Горгота) як журналіст і громадський діяч української діяспори“. Він використав книгу Мар’яна Дального „Люди–події–коментарі“ видану Видавничим домом „Києво-Могилянська Академія“, журнали і альманахи. Змістом його праці є постать М. Дального в контексті української діяспори, публіцистичний доробок, нариси, репортажі, аналіз діяльности українців у діяспорних виданнях. Окрему увагу звернено на українське питання у виступах, доповідях та есеях М. Дального та перспективу очима пересічних науковців та публіцистів.

Студент Ігор Корольов опрацював дипломну працю на тему „Концепція людини над прірвою у прозі І. Багряного“. Доцент катедри української преси факультету журналістики Олег Романчук, редактор журналу „Універсум“, засвідчує високий рівень праць всіх трьох студентів. Ось що він пише про працю І. Корольова:

„Актуальність дипломної роботи заперечень не викликає. Тим паче, що І. Корольов поставив за мету виявити і дослідити вплив архетипів на поетику основних прозових творів письменника. При цьому він звернувся до методу психоаналізи, що дозволило повніше і глибше зрозуміти витоки переживань і вчинків героїв романів І. Багряного, увиразнити ідейно-творчий задум автора, його особливий шлях „людини над прірвою“.

Ефективне поєднання методів психоаналізи й літературознавства дало в цілому позитивний результат. І. Корольов зумів заглибитись в суть явища. Знайомство з остаточним варіянтом роботи підтвердило, що сумлінне вивчення першоджерел дозволило вибудувати цілісну структуру дипломної роботи“.

Дякуємо!

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви такі особи та організації: 2,000 дол. – **Фундація „Спадщина“**, яку очолює Юліян Куляс в Чикаґо (з них 1,000 дол. для Товариства Української мови на видання книги „Просвітою“ про Голод 1933 року на Херсонщині; 1,100 дол. – **Леонід Мостович** (з них 1,000 дол. на приготування книги про звірства німців та комуністів на Волині); по 100 дол. – **Іван Деркач, Неоніла** і **Святослав Личики, Анатолій Яцюк, Петро Гурський** – в пам’ять дружини Олі, **Володимир Григоренко** – в пам’ять його батька Василя Григоренка – активного члена УРДП та Товариства одумівських приятелів (ТОП) та **Леся Ткач** для журналу „Березіль“ в Харкові; 75 дол. – **Олександер Кривенко;** 50 дол. – **Юрій Криволап;** по 25 дол. – **Григорій Білоус, Ількo Марущак, Неоніла Дзюба** та **Петро Китастий;** 20 дол. – **Атанас Кобрин.**

На видання книги „Голод 1933 року вустами молодих“ у видавництві „Бористен“ в Дніпропетровську прислали пожертви: 100 дол. – **Т. Ткаченко;** по 50 дол. – **Марія** і **Михайло Шульги, Григорій Білоус, Оля** і **Антон Філімончуки** та **Катерина Васильченко:** 40 дол. – **Марія Фізер** та 10 дол. – **Олександер Кобаса.**

На побудову пам’ятника померлим з голоду в Миргороді на Полтавщині склали пожертву: 2,000 дол. – **Ада** і **Антоніна Кулики,** та 450 дол. – **Сестрицтво УПЦ св. Андрія** у Вашінґтоні (з них 300 дол. на пам’ятник та 100 дол. на центр молоді в Миргороді – прислала Оля Матула).

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й просить надалі підтримувати Фундацію, щоб вона могла допомагати видавництвам України у видаванні потрібних усвідомлюючих книг для молодого покоління, газетам, журналам, сиротам, науковим установам, школам та бібліотекам України та висиланням їм книг, виданих в діяспорі.

З каси Фундації минулого місяця видано 2,600 дол. на видання книги „Голод 1933 року на теренах Херсонщини“, яку готує херсонська обласна „Просвіта“.

Книгу буде вислано до всіх шкіл та бібліотек Херсонщини. Також вислано 1,500 дол. газеті Спілки письменників України „Літературна Україна“, яка має фінансові труднощі, та переслано гроші, що жертводавці склали на Центр молоді та пам’ятник жертвам голоду в Миргороді.

Дописи і листи до сторінки Фундації ім. Івана Багряного просимо посилати на адресу:
Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights, IL 60005 USA
Сторінку редагує Олексій Коновал

„Чисте джерело" духовно збагатило самбірчан

Народний колектив сучасного танцю „Резонанс" Народного дому в Самборі.

САМБІР, Львівська обл. – 27 липня у переповненій залі Народного дому Самбора відбувся вже третій концерт в Україні благодійної акції „Дітям від дітей" за участю вокального дуету сестричок Надії та Наталії Павлишиних, колишніх самбірчанок, а нині жительок Ню-Йорку.

Ведуча Поліна Пруднік багато теплих слів сказала про обдарованих дівчат з „Чистого джерела", котрі своїм талантом далеко від рідного краю розкривають велич української пісні.

Пісні „Бабусина скриня", „Чарівниця", „Пташечка" полонили серця. Відрадно було слухати пісні самбірських авторів Ігоря Теплого та Ореста Петречка.

Благословення висловив о. Тарас Рисей. П. Пруднік розповіла, що дівчата мають ряд нагород від Постійного представництва України при ООН, Посольства України в США, Генерального консульства України в Ню-Йорку, Верховного Архиєпископа Києво-Галицького Любомира Гузара, благодійного Фонду „Україна-3000".

Програму концерту доповнив своїм виступом дипломант міжнародних фестивалів – народний колектив сучасного танцю „Резонанс" міського Народного дому (керівник Василь Шпот).

Під час благодійного концерту від глядачів надійшли добровільні грошові пожертви для дитячого будинку „Любисток". Директорові цієї установи Михайлові Качорові було передано 500 дол. від Товариства „Бойківщина" Канади та США, 100 дол. – від онуки колишнього посадника Самбора Михайла Івашкова – Оксани Теодорович, а від самбірчан – 100 дол. та 480 грн. Віра Павлишин почастувала вихованців „Любистку" плитками шоколади.

У ході заходу було розіграно благодійну льотерію. Її щасливці отримали компакт-диски сестер під назвою „Дві сестрички".

Публіка слухала пісню самбірчанки Олени Сенейко „Віра, надія, любов", яку виконала Тетяна Лопатовська. Самбірський журналіст Микола Сенейко прочитав власного вірша про матір.

Сердечно подякувала за проведення благодійної акції „Дітям від дітей" начальник управління культури міської ради Оксана Фарович. В. Павлишин подякувала міській владі під керівництвом Михайла Кота, управлінню культури, іншим організаціям та особам.

Богдан Ладанай

Виступ вокального дуету сестер Надії та Наталії Павлишиних.

Пластуни Донеччини дослідили східні кордони України

КРАМАТОРСЬК, Донецька обл. – 1-10 липня в Донецькій області відбувся окружний мандрівний табір „Кордон України". Маршрут пролягав від сонячного Новоазовська, що на березі Озівського моря, до не менш сонячного, але набагато більш відомого в Україні кургану „Савур-могила". Донецькі пластуни відвідали заповідник „Хомутовський степ" – унікальний в Україні шматок степу, який ніколи не знав плуга і на якому росте сріблята ковила.

Після хомутовських степів пластуни дісталися до села Кузнецово-Михайлівка, віднедавна відомого на всю Европу. Саме тут кілька років тому було відреставровано давній православний храм, який тепер входить до п'ятірки найкращих за внутрішнім розписом (саме розписом, не оздобленням) в Европі.

Більша частина маршруту пролягала вздовж річки Грузький Єланчик, поряд з якою проходить українсько-російський державний кордон.

Кілька разів пластунам доводилося бачити таблички з написом „Державний кордон. В'їзд заборонено" і прикордонників на мотоциклах або моторолерах.

В одному селі довелося бачити новозбудоване двоповерхове приміщення палацу культури. Переважно в селах, навіть великих, нових будівель соціяльного призначення не будують.

Сумно виглядають великі села, в яких залишилося менше 100 жителів. Так, село Саурівка (що біля самої Савур-могили) колись мало 5.000 жителів, а зараз нараховує близько 20 осіб пенсійного віку. Стоять покинуті будинки з великими садами.

Курган „Савур-могила" пластуни оглядали з південної, західньої і східньої сторін. Його дуже добре видно навіть з відстані у 10-12 км. Дійти до нього з півдня через байрачні ліси і пагорби завадила погода – пішов рясний дощ.

На леґендарному місці загибелі козака Морозенка, а через кількасот років – місці запеклих боїв Другої світової війни, вперше побували пластуни в одностроях. Саме на вершині кургану було урочисто іменовано пластункою-розвідувачкою Надію Хавікову з Авдіївки.

Дмитро Колесник

Пластуни на кордоні України з Росією.

Над річкою Грузький Єланчик.

Урочисте іменуванння пластункою-розвідувачкою Надії Хавікової.

Відбувся збір ОУН(д)

КИЇВ. – 16 серпня відбувся II збір Міжнародного об'єднання українських націоналістів (державників), в якому взяли участь майже 200 делеґатів з України, Австралії, Великобританії, Канади, Німеччини, Франції і Російської Федерації.

Перед відкриттям збору пролунав „Марш українських націоналістів". Учасників збору благословив Єпископ Сумський Української Православної Церкви Київського патріярхату Мефодій. Під час Літурґії йому допомагали о. Петро і о. Юрій Бублик – член ОУН (д) з Луганської области.

Після оголошення привітань з різних країн, про роботу впродовж трьох років, які минули від першого збору, звітував голова Центрального проводу ОУН (д) Павло Дорожинський. Він сказав, що тепер ОУН (д) має своїх представників у 22 областях України, а також у 20 країнах світу. Це – єдина українська громадська організація, яка має свої структури у 10 областях Російської Федерації. У своїй доповіді П. Дорожинський відзначив активну діяльність ОУН (д) у політичній площині. Під час виборів 2006 року низка членів ОУН (д) стали депутатами обласних, районних, міських рад.

Праці в ідеологічній площині торкнувся у своїй доповіді член Центрального проводу ОУН (д) Олег Ціборовський.

„Важливе місце у вихованні патріотичної молоді займає мистецтво, – відзначила у своєму виступі Народна артистка України Галина Яблонська, тому необхідно розробити заходи з патріотичного виховання".

Виступили член Центрального проводу ОУН (д) Віталій Матяш, Юрій Кисельов (Луганська обл.), Петро Атаманчук (Тернопільська обл.), Наталія Недошитко (Київська обл.), Оксана Каліщук (Волинська обл.), Богдана Процак (Севастопіль), Олександр Соловей (Миколаївська обл.), Ярослав Середницький (Львівська обл.), Олеся Борець (Закарпатська обл.), Олесь кандиба (Харківська обл.), з Російської Федерації – Ігор Костицький і Микола Бірюк.

Під час збору відбулася установча конференція Молодіжного крила ОУН (д). Про її хід поінформував голова організації Анатолій Левченко. Учасники збору схвалили символіку ОУН (д). Головою Центрального проводу ОУН (д) обрано одноголосно П. Дорожинського. Завершився збір спільним виконанням Гимну України.

У мистецькій частині виступили бандурист Максим Єфанов і бард Олесь Кандиба.

Прес-служба ОУН (д)

Кубань: вічний український слід

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Здобуття Україною державної незалежности у 1991 році спричинило неабияку зацікавленість науковців-істориків козацькою минувшиною, демократичні ознаки якої були вельми „симпатичні" пересічному українцеві, для кого, власне, і розшукувалася і на кого спрямовувалася до того невідома чи маловідома інформація, стаючи науково обґрунтованою. А інформація, як знаємо, – це підгрунтя для незаанґажованих висновків з минулого і правильного плянування майбуття.

Помітне місце серед дослідників історії посіли дніпропетровські професійні вчені та аматори-краєзнавці, бо ж більшість Січей були розташовані на Середньому Подніпров'ї. Так, на царині нинішнього Нікопольського району Дніпропетровської области містилися Січі: Томаківська, Базавлуцька, Микитинська, Чортомлицька та Підпільнянська. Тож не дивно, що у 1998 році був створений Науково-дослідний інститут козацтва Інституту історії України Національної академії наук України (ІІ УНАН) та його Дніпропетровське і Запорозьке реґіональні відділення. Ці відділення навіть почали видавати фахові збірки наукових статтей „Січеславський альманах" та „Запорозька старовина".

З'явилися й інші професійні видання, у яких висвітлювалися як проблемні питання історії, так і результати льокальних розвідок: часопис „Південна Україна" (Запорозький національний університет), збірка „Придніпров'я: історико-краєзнавчі дослідження" (Дніпропетровський національний університет).

Особливе місце веред видань, що глибоко досліджують козацтво, посідає альманах „Козацька спадщина", який започаткувало Нікопольське відділення ІІ УНАН України (побачили світ три числа), а з 2008 року цей альманах став видавати Інститут суспільних досліджень (м. Дніпропетровськ), яким керує прискіпливий аналітик, ентузіяст видавничої справи, патріот України Володимир Панченко. До речі, він відомий і як головний редактор щомісячної і вельми популярної газети„Експедиція – XXI", котра видається у Дніпропетровську.

Директор Інституту суспільних досліджень Володимир Панченко.

Президія конференції.

Саме Інститут суспільних досліджень організував Міжнародну наукову конференцію „Україна – Кубань: ретроспектива етнокультурних взаємин", присвячену 220-ій річниці створення Чорноморського козацького війська. Вона відбулася 22-23 серпня у Дніпропетровську, з участю як науковців Придніпров'я, так і науковців Інституту української археографії та джерелознавства ім. Михайла Грушевського, Одеського національного університету, Кубанського державного університету та низки державних установ та навчальних закладів з Армавіру, Бердянська, Краснодару, Нікополя, Харкова. На конференцію були запрошені також дніпропетровські краєзнавці та журналісти, в тому числі автор цієї статті.

Перш за все, варто зазначити надзвичайно добру організацію конференції високого рівня, починаючи від видання тематичних інформаційних матеріялів до організації чудових виставок новітніх наукових видань не лише місцевих авторів (в тому числі книги кандидата історичних наук, виконавчого директора Інституту суспільних досліджень Владислава Грибовського „Запорожці на Кубані", Київ, 2008), але й книг, привезених з Кубані, та організації екскурсій по історичних місцях Дніпропетровська з відвідинами славетного Історичного музею ім. Дмитра Яворницького, який має найкращу в Україні колекцію експонатів козацької доби.

Конференція працювала як у пленарному режимі, так і на засіданнях трьох секцій. Усього програмою конференції було запляновано 32 доповіді, в тому числі шість – на пленарному засіданні.

Дуже цікавими були проблемно-орієнтовані доповіді голови Російсько-українського науково-дослідного центру при Краснодарській крайовій громадській організації „Співдружність Кубань-Україна" кандидата історичних наук, доцента Анатолія Авраменка за темою „Кубань у долі українських істориків", заступника директора з наукової роботи Краснодарського державного історико-археологічного музею-заповідника ім. Євгена Феліцина, кандидата історичних наук Дмитра Сеня за темою „Слов'янське населення Кримського ханства і проблеми старообрядництва на Північному Кавказі", доцента катедри історії України Дніпропетровського національного університету Генадія Виноградова за темою „Північне Причорномор'я та Південний Кавказ як складові геополітичної концепції доби Середньовіччя" та інші.

Які ж особливості конференції звернули на себе увагу? По-перше, науковці-фахівці з історії принципово не торкалися нині гострих поточних політичних питань українсько-російських міждержавних стосунків, які спричинив російсько-грузинський військовий конфлікт у серпні цього року

По-друге, на конференцію не були запрошені сучасні так звані „козаки" – як з України, так і з Кубані, котрі, як відомо, не наукою займаються, а відпрацьовують гроші політичних замовників.

І врешті-решт, по-третє, переважна більшість гостей з Кубані (тобто з Краснодарського краю Російської Федерації) чудово володіють українською мовою, хоч, як знаємо, в усій Росії немає жодної української школи, а уся бібліотека української літератури в Краснодарі міститься в одній невеличкій кімнаті. Тож бачимо: справжній генетичний патріот Батьківщини-України шанує рідну мову, де б він не жив, навіть на Кубані.

Ця тема мала гідне висвітлення і в доповіді Олександра Генчева з Одеси „Міграційні процеси як фактор трансформації етнічної ідентичности".

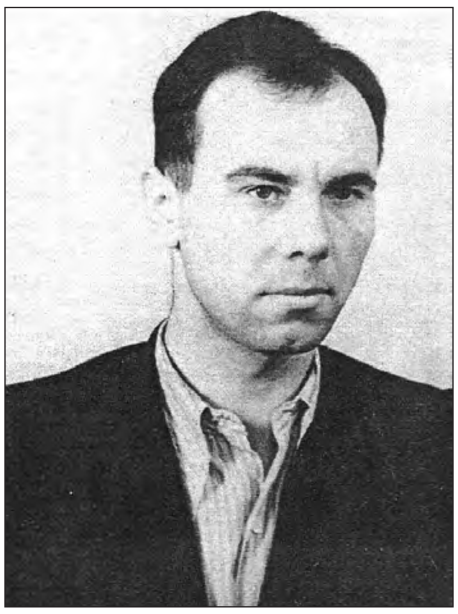
Нині, коли ми вшановуємо 17-ту річницю Незалежности України, мусимо чітко уявити, що проблема збереження національних чеснот, української ментальности в цілому, є найактуальнішою для існування української нації. Тож сподіваймося, що керманичі держави все ж почнуть більше дослуховуватись до істинно патріотичних науковців – політологів, економістів, істориків...

Володимир Єфимов

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

НОВІ ВИДАННЯ

Каторгою вистраждана воля

Василь Яремчук в Норильську (1955 рік).

Книга спогадів вояка Української Повстанської Армії Василя Яремчука „У лабетах долі" вийшла у 2007 році після смерти автора. Видало її львівське видавництво „Край". В. Яремчук усе життя леліяв ті спогади в своєму серці, але не міг перенести на папір, тому що це було небезпечно не тільки для нього, а й для тих, хто у книжці згаданий. Адже навесні 1943 року 22-річного вояка засудили спершу до страти, а потім до 25-річного ув'язнення на заполярному Таймирі, де в'язні будували нове промислове місто Норильськ.

У молодому віці нелегко чекати дня страти у камері смертників, коли інших одного за одним забирають на шибеницю. І про це знали кати, які щоразу пропонували воякові життя в обмін на зраду. І щоразу скаженіли, бо чули його відмову.

Нарешті у звільненому від вугілля трюмі пароплава в'язнів повезли до місця тортур. Відразу з'ясувалося, що ҐУЛаґ, крім управлінської структури, має ще й неформальну, утворену самими в'язнями. Гору у ній тримали кримінальники, яких в ҐУЛаґу вважали, на відміну від політичних ворогів, радянськими людьми, котрі лише схибили на життєвій стежці. І це забезпечувало бандитам та злодіям не тільки певні пільги, а й зверхність над „політичними".

Серед засуджених виділялися „власівці" і „рокосовщина". Перші були колишніми вояками Червоної армії, котрі потрапили до німців у полон і пішли до Російської визвольної армії на чолі з генералом Андрієм Власовим. Друга група утворилася з кримінальних злочинців, яких за порадою маршала Костянтина Рокосовського, котрий сам був сталінським в'язнем до початку війни з німцями, послали на фронт з місць позбавлення волі. Одні полягли, інші знову повернулися за колючі дроти. У заполярній зоні кожний з них вважав за честь знущатися над недавніми вояками УПА, що їх у таборі називали „фашистами".

Працювали на лютому морозі, в благенькому одязі, завжди до краю голодні. Автор пише: „Трупи на нарах нікого не бентежили, ніби й повинно так бути. Наглядачі забирали їх, на палець ноги чіпляли бірку з особистим номером в'язня, під'їжджала підвода, трупи навалом кидали на неї, а на прохідній конвоїр багнетом пробивав кожному трупові груди біля серця. Після такого ритуалу трупи відвозили під гору Шмідтиху і там, вивалювши, прикривали камінням, а може й не прикривали. Ніхто того не бачив".

В. Яремчукові пощастило вижити завдяки підтримці інших в'язнів-українців, котрі влаштували його до пральні, де працювали, переважно, китайці з числа тих, які повірили в ідею комунізму і перебігли до СРСР.

У таборі були також французи, естонці, еспанці, шведи, фіни... Проте досить швидко В. Яремчука перевели в карну бриґаду до каменоломні. Смерть від виснаження, морозу, хвороб, кулі конвоїра чигала на кожного в'язня. Уцілілі діждалися закінчення будови цементного заводу і в більшості залишилися працювати у ньому. З українців, як більш здібних і кмітливих, утворили залогу заводської лябораторії, і В. Яремчук теж став лябориантом. З ним працювали Роман Загоруйко – колишній сотенний УПА, Юрій Сайко зі Львова, випускники університету у Вільнюсі Юрко Мичкало і Данилевич, Олесь Грінченко з Холмщини, Микола Сливка, Степан Бороний, Сеньо Сагайдак.

На десятий рік ув'язнення прийшла радісна вістка – у Москві помер Йосиф Сталін. Але життя в'язнів не змінилося. На волю за амнестією випустили тільки кримінальних злочинців. Проте й самі в'язні вже були здатні до опору. Влітку 1953 року п'ята зона табору застрайкувала.

Вибух викликало вбивство охороною в'язня, який наблизився до дротів жіночого табору. В'язні зачинилися у таборі і спромоглися перекрити водогін до селища охорони. У відповідь було вимкнуто електрострум у таборі.

Охорона почала переговори з в'язнями, які провели загальні збори і утворили страйковий комітет. На стовпах довкола дротів з'явилися плякати з вимогами в'язнів. Приїхала урядова комісія, але вона складалася виключно з старшин МҐБ, тому комітет не став з нею вести розмову. Без ліків, без харчів в'язні почали масово хворіти на дистрофію і курячу сліпоту.

Похорон одного з них, який відправляв о. Микола Романюк з Волині, перейшов у демонстрацію. В'язні виготовили з паперу летючого змія і з нього закинули у місто летючки з написом: „Нас лікують не лікарі, а чекісти в білих плащах". Тоді охорона перевела табір на голодну норму харчування. В'язні на даху довгого бараку поставили щит з написом: „Нас морять голодом!"

Охорона готувала штурм. У дротах були прорізані переходи, крізь які в зону рушили вантажівки, з яких енкаведисти вели вогонь. В'язні озброїлися залізними прутами, ножами, цеглинами і засіли у лазні.

Микита Худоба з села Дивні кинувся до авта з ножем, вигукнув: „Смерть катам!" і впав, скошений кулями. Нападники закидали лазню ґранатами і уцілілих витягли на подвір'я, встелене тілами полеглих.

Опісля в'язням звеліли лягти в тундрі, і чекісти почали розподіл – одних висилали в інші карні табори, інших – до в'язниці у Володимирі. В. Яремчук залишився на місці, тому що був потрібний тут як лябориант.

У 1955 році на вимогу Німеччини почали звільняти німців, потім – українців з Холмщини, Підляшшя, Надсяння, Лемківщини, Перемищини, які мали польське громадянство. З'ясувалося, що українські політичні в'язні вважалися „посібниками фашистів", тому їх теж мали звільнити разом з німцями.

Керівники підприємств не хотіли втрачати кваліфікованих працівників і намовляли в'язнів після звільнення залишитися в Норильську. Але приїхав з Красноярська прокурор і оголосив, що сталася помилка – українці не були „посібниками фашистів" і звільнені не будуть. Усе ж після приборканого страйку приїхала комісія для перегляду судових справ політичних в'язнів. Викликали і В. Яремчука. Комісія запропонувала йому написати подання про помилування, він уже вкотре відмовився і знову повернувся в зону.

В липні 1958 року більшість таборів на півночі була вже ліквідована, і на місце в'язнів поїхала одурена владою молодь, якій обіцяли, крім романтики, ще й гарні заробітки.

В. Яремчука викликали „на суд" і 4 липня звільнили. Позаду було понад 15 років неволі. Багато українців залишилося в Норильську. З 140 тис. мешканців 71 відс. складали українці. Почало оживати українське культурне життя, але КҐБ швидко поклало цьому край.

В. Яремчукові оголосили перелік областей України, у яких він не міг проживати. Усе ж він повернувся додому, в село Залізницю на Волині, де його вважали загиблим, тому що бачили його прізвище на стіні місцевої в'язниці в переліку розстріляних.

Левко Хмельковський

Книгу Василя Яремчука можна придбати, вславши 10 дол. на адресу: Leonid Jakobczuk, 928 Potter Ave., Union, NJ 07083.

Заключне слово...

(Закінчення зі стор. 12)

попередньому виступі, я вважаю, що ми започатковуємо новий, третій етап світового українства – етап партнерства між українськими громадами світу та між Україною і діяспорою. І його успіх великою мірою буде залежати від вас. Саме тому я закликаю всіх до активної співпраці з керівними органами СКУ для загального добра світового українства.

З нагоди наступаючої 17-ої річниці незалежности України вітаю проводи наших Церков, Президента України, прем'єр-міністра України, голову Верховної Ради України та весь український народ, а зокрема всіх, хто боровся за Українську самостійну соборну державу, та запевняю вас про готовність СКУ й далі працювати для процвітання України і добра українського народу.

Тож долучімось до українців в Україні під час святкування 17-ої річниці довгоочікуваної незалежної держави, а 24 серпня подякуймо Всевишньому Богові за дар незалежности, згадаймо в своїх молитвах всіх потерпілих внаслідок великої повені на заході України та молімо Господа за його подальшу опіку нашим народом.

Відтак повертаймося до своїх країн і берімося до активної праці. Наше перше завдання світового маштабу – це гідно відзначити в листопаді 75-ті роковини страшної трагедії 1932-1933 років – Голодомору-геноциду українського народу.

Щасти нам Боже.

Перевірте, порівняйте, переконайтеся!
Відсотки на ощадностях все ж таки найвищі у нашій Кредитівці!
3.82% APY*
Однорічний Сертифікат

СПОРТ

Розгром московського „Спартака“

КИЇВ. – У повторній грі третього кваліфікаційного кола Ліґи чемпіонів Европи київське „Динамо“ вдома вдруге розгромило віце-чемпіона Росії – московський „Спартак“. Незважаючи на те, що гра викликала в Україні небувалий ажіотаж, і очікувалося, що бажаючих потрапити на стадіон буде у десятки разів більше, ніж є місць на стадіоні ім. Валерія Лобановського, змагання відбулися практично за напівпорожніх трибун.

Глядачі заплатили за квитки від 140 до 400 грн. – саме такі ціни встановив президент київського клюбу Ігор Суркіс. Ціна квитка для вболівальників виявилася надто високою.

Гра розпочалася з атак київської команди, друга з яких виявилася результативною – Олександер Алієв обіграв захисника та ударив у дальній кут.

Наступна атака киян на 24-ій хвилині привела до другого здобуття воріт.

Другу половину гості розпочали активно, що одразу вилилося у ґоль. Це новачок Іван Саєнко забив м'яч. Але вже наступна атака киян поновила відрив у два м'ячі – О. Алієв подав з карного, і Артем Мілевський, зігравши на випередження, забив свій третій ґоль у ворота „Спартаку“. Далі „Динамо“ грамотно захищалося, „Спартак“ беззубо атакував.

На 78-ій хвилині А. Мілевський вдруге (і вчетверте за підсумком двох змагань) забив ґоль. Кияни скандували: „Слава Україні! Героям слава!“. Вболівальників з Москви вони зустріли великим написом: „Столиця Київської Русі вітає гостей з провінції!“. А на завершальних хвилинах зустрічі заспівали гимн України.

Отже, „Динамо“ перемогло „Спартак“ і з підсумковим рахунком 8:2 вийшло у Ліґу чемпіонів. *(„Чемпіон“)*

Росіяни спалюють „динамівську“ стрічку.

Хоч за сорочку затримати київського футболіста.

Вболівальники розгорнули полотнище з зображенням зруйнованої Москви.
Фото: Дмитро Ларін („Чемпіон“)

Переміг „Шахтар“

ЗАГРЕБ, Хорватія. – Донецький „Шахтар“ слідом за київським „Динамо“ вийшов до групового турніру Ліґи чемпіонів. Після домашньої перемоги 2:0 над загребським „Динамо“ у грі-відповіді він виграв з рахунком 3:1.

Спершу обидві команди показали обережний футбол, але на 42-ій хвилині м'яч після помилки захисника опинився в Луїса Адріано, який пробив низом у кут воріт. У другій половині „Шахтар“ забив ще два ґолі і пропустив один. На 57-ій хвилині Бошко Балабан з карного стрілив у верхній кут воріт – 1:1. Через три хвилини Лемос Брандау з ходу пробив ґоль – 2:1. На 70-ій хвилині завершальну крапку в грі поставив Віліан, який пробив – 3:1. *(„Чемпіон“)*

Віталій Кличко: „Я щасливий повернутися на ринґ“

НЮ-ЙОРК. – 28 серпня відбулася прес-конференція, на якій було офіційно оголошено, що поєдинок між чемпіоном „WBC“ у суперважкій вазі Семюелом Пітером і володарем почесного чемпіонського звання за версією цієї організації Віталієм Кличком відбудеться 11 жовтня в Берліні.

В. Кличко заявив, що він готовий до завоювання чемпіонського поясу „WBC“ – події, яка впише імена його і молодшого брата – чемпіона „WBO“ і „IBF“ Володимира Кличка в історію боксу, як двох рідних братів, що одночасно володіють чемпіонськими титулами у найпрестижнішій ваговій категорії. *(„Чемпіон“)*

Визначені суперники

МОНТЕ-КАРЛО, Монако. – 28 серпня відбулось жеребкування змагань на груповому етапі Ліґи чемпіонів Европи. Кияни зіграють у групі „G“ проти „Арсеналу“ (Англія), „Порту“ (Портуґалія) і „Фенербахче“(Туреччина), а „Шахтар“ – у групі „C“ проти „Барсельони“ (Еспанія), „Спортінґа“ (Портуґалія) та „Базеля“ (Швайцарія).

На груповому етапі команди будуть розділені на вісім груп по чотири команди у кожній. Кращі дві вийдуть до 1/8 фіналу, команди, які посядуть треті місця в групі перейдуть до змагань за Чашу УЕФА.

Ігри першого кола відбудуться 18 вересня і 2 жовтня. Через п'ять днів після завершення цього етапу буде проведено жеребкування групового етапу, який відбудеться у жовтні-грудні . По три найсильніші клюби кожної групи, плюс вісім команд, що зайняли треті місця в своїх квартетах групового етапу Ліґи чемпіонів УЕФА, потраплять в 1/16 фіналу. Зустрічі цього кола відбудуться в лютому. *(УНІАН)*

Незабутній патріот України Петро Безпалько

У Києві 27 липня перестало битися серце Петра Безпалька. Біль охопив його дружину Віру, синів Андрія і Максима, дальшу його родину та приятелів в Україні. Сумна вістка перелетіла через океан, і всі, хто в Америці знав П. Безпалька, теж відчули болючу втрату. Він народився 18 лютого 1937 року в селі Лужки Вінницької области. Київський журналіст П. Безпалько особливо цікавився діяльністю американської діяспори, високо цінував її патріотизм, висловлювався з подивом і пошаною про українців, які так далеко від рідного краю ведуть організоване життя, зберігають свою мову і традиції. Він радо і щиро звітував про діяльність українців в Америці на сторінках київських газет, головно в галузях спорту, шахів, а останньо – й науки.

Вистачило вислати йому примірник журналу „Наш спорт", що його видає товариство „Чорноморська Січ" в Ню-Джерзі, газетні вирізки про життя в діяспорі, примірники „Бюлетенів НТШ-А", як П. Безпалько перетворював їх на майстерно написані статті у київській пресі. Він подавав репортажі про ювілеї НТШ-А, спортових товариств та діячів науки і спорту, слідкував за виданнями книг про український спорт в Північній Америці, писав на них рецензії. Останніми роками любив поєднувати теми під заголовками типу „Наша діяспора в Америці – наукова і спортивна".

Українська спортова централя Америки й Канади (УСЦАК) та її голова Мирон Стебельський мали в особі П. Безпалька свого неофіційного представника в Києві. Він виконував функції зв'язкового з керівниками спорту в Україні, якому УСЦАК довгі роки допомагала фінансово. Про цю допомогу П. Безпалько ретельно звітував у київських виданнях. До Америки П. Безпалько доставляв спортову періодику та інші публікації з України.

Покійний особливо цікавився шаховим життям в діяспорі – сам був шахістом – а дослідивши його, видав унікальну розвідку „Шахісти української діяспори" (Київ, 1998-1999). Учасники українського Олімпійського шахового турніру на „Тризубівці" 5 липня ще встигли вислати йому картку з побажанням швидкого одужання.

П. Безпалько був українським патріотом національно-демократичного напрямку, прихильником Помаранчевої революції, одним з тих, хто стояв на Майдані при кінці 2004 року. Він брав участь у різних громадських акціях, підписував відкриті листи до провідників України в обороні прав громадян України, уболівав про її майбутнє. Коли на початку 2005 року НТШ-А присвятило одне число свого бюлетеня Помаранчевій революції, то П. Безпалько подав розлогі інформації про це число у своїх київських статтях.

Протягом довгих років листування П. Безпалько нарікав на те, що його адреса все ще віддзеркалює комуністичне минуле – проспект 50-річчя Жовтня. Щойно на початку цього року він з радістю сповістив, що його вулицю перейменовано на проспект Леся Курбаса. Від імені УСЦАК, „Чорноморської Січі" та НТШ в Америці складаю родині Покійного наші глибокі співчуття.

Вічна йому пам'ять!

Св. п. Петро Безпалько

Д-р Орест Попович,
голова НТШ-А

З великим болем ділимося сумною вісткою
з рідними і приятелями, що 29 липня 2008 р.
відійшла у вічність на 91-му році життя

СВ. П.

ОЛЕНА БАНАСЕВИЧ

з дому ЯКИМІВ

нар. в м. Болехів (Івано-Франківська обл.)

Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишилися у смутку:
дочка – АННА МІЛІ
внук – ХРИСТОФОР з дружиною ГЕЛЕНОЮ
правнучка – ROXOLANA
та родина в Україні.

Вічная Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що у понеділок, 1 вересня 2008 р.
на 95-му році життя закінчив свій довгоземний шлях
наш улюблений МУЖ і БАТЬКО

СВ. П.

РОМАН ПЕТРЕНКО

(„Євген", „Юрко", „Омелько")
Нар. 1913 р. в родині Українського Православного священика
на Волинському Поліссі.

Середню освіту Покійний закінчив в Українській гімназії м. Рівне і розпочав навчання у Варшавському університеті. Трагічна смерть батька і початок Другої світової війни не дали змоги закінчити студії. Вже в середній школі Покійний був членом української політичної підпільної організації (УВО-ОУН). З вибухом Другої світової війни був покликаний урядом Ярослава Стецька розробити програму проголошення в місцевості „Акту 30-го Червня" про створення Українського Державного Уряду.

Досить скоро був змушений перейти у підпілля і коли почали організовувати військові відділи спротиву німецькій адміністрації, брав у тому активну участь. Коли було створено перший військовий штаб, був призначений в тому господарником. До Його обов'язків входило забезпечення відділів харчовими продуктами, одягом, ліками, медичною обслугою та іншими потребами. При кінці війни, коли утворилася УГВР увійшов як представник воюючої України до закордонного представництва, що виїжджало. В дорозі, група попала під обстріл американських літаків і серед людей були ранені, в тому числі і прем'єр Ярослав Стецько, якому Покійний дав першу допомогу. По закінченні війни одружився і переїхав з родиною до США. Повоєнна Америка не була готова прийняти нових горожан і деякий час працював на різних підприємствах. Володіючи кількома європейськими мовами, з часом влаштувався на працю в Конґресовій бібліотеці у Вашінґтоні, де й працював до виходу на пенсію. Потребуючи опіки, оселився з дружиною в родині Юрія і Ані, які прийняли на себе великий тягар обов'язків, пов'язаних із віком і хворобою Батьків. Прожив з ними 14 років. Все життя був відданий Богові і Україні та прибраній батьківщині Америці, яким завжди намагався бути корисним у їхній розбудові.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у середу і четвер 3-4 вересня в Українському Православному Соборі св. ап. Андрія Первозваного у Силвер Спрінґ, Мд. і в Бавнд Бруці, де поховане тіло Покійного, поруч сина Ореста, який помер у 1998 р.

Просимо всіх, хто знав Покійного, не забувати про Нього у своїх молитвах.

Залишені у глибокому смутку:
дружина – ГАЛИНА
син – ЮРІЙ з дружиною АНЕЮ
сваха – МАРІЯ ДИДИК з родиною в Арізоні.

Вічна Йому Пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи" спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

Зі смутком повідомляємо приятелів та знайомих,
що 17 серпня 2008 р. померла після короткої
недуги в Смирна, Джорджія, наша
МАМА, БАБЦЯ та ПРАБАБЦЯ

СВ. П.

МИРОСЛАВА ПАВЛИК САВЧАК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 25 серпня 2008 р. в Українській католицькій церкві св. Михаїла в Manville, NJ, а відтак на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені у смутку:
- дочка – МАРТА САВЧАК-САВЧУК
- внук – АДРІЯН з дружиною НІНОЮ та синами АЛЕКСАНДРОМ і ГАМІЛЬТОНОМ
- племінниця – ХРИСТИНА КОСТИК-БЛЕНДОВСЬКА
- племінник – ВОЛОДИМИР ПАВЛИК з дружиною МАРИНОЮ та синами
- племінник – ЮРКО КОРЕНОВСЬКИЙ з дітьми МАРІЄЮ та ВОЛОДИМИРОМ

Вічна Їй пам'ять!

Бажаючим вшанувати пам'ять Покійної замість квітів рідня просить складати пожертви на Ukrainian Catholic Education Foundation
2247 W. Chicago Ave., Chicago Il., 60622 або на
Ukraine Disaster Assistance Fund c/o US Ukraine Foundation,
1701 K St NW, Suite 903, Washington, DC 20006.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ 25 ВЕРЕСНЯ 2008 р.
будуть відправлені СЛУЖБИ БОЖІ
в церквах:

- св. Юра, Ню-Йорк о год. 9:30 ранку;
- св. Михаїла, Менвіл, Н. Дж.;
- в Українській католицькій церкві Матері Божої, в Conyers, Georgia.

Просимо ласкаво згадати Покійну у своїх молитвах.

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 30-го серпня 2008 р.
відійшла у вічність, проживши 80 років, наша дорога
МАТИ, БАБУСЯ і СЕСТРА

СВ. П.

Мирослава Павловська
з роду Клименко

Залишилися у смутку:

- дочка – ХРИСТИНА СИЗОНЕНКО з мужем ВОЛОДИМИРОМ і дітьми МИКОЛОЮ, КАТЕРИНОЮ і ОЛЕКСАНДРОМ
- син – ТАРАС з дружиною ЛІЛЕЮ і дітьми КИРИЛОМ і ЗОЄЮ
- дочка – НАТАЛКА ВАЙЗМАНТЕЛ з мужем МАТВІЄМ і сином ЛЕОНІДОМ
- двоюрідні сестри – ГАЛИНА ЛЕВИЦЬКА в Канаді та ОКСАНА МІЩИХА в Україні

Похорон відбувся 5-го вересня 2008 р.
на Свято-Андріївському цвинтарі при Церкві-Пам'ятнику,
С. Баунд Брук, Н. Дж.

Запрошуємо бажаючих вшанувати Її пам'ять скласти
пожертву на Фонд сиротинців при УПЦеркві в США
P.O. Box 495, S. Bound Brook, NJ 08880.

Вічна Її Пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 23 серпня 2008 р. відійшла
у вічність дорога МАМА, БАБА і ПРАБАБА

СВ. П.

КАТЕРИНА ГУЛЧІЙ
з дому ЗУБІНСЬКА

Нар. 29 листопада 1913 р.,
дружина покійного Николи, баба покійного Томи.

Протягом 50 років пані Гулчій активно включался в громадську працю у Чикаґо, помагаючи тисячам іміґрантів з України з їхніми податковими, іміґраційними та іншими справами.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 26 серпня 2008 р. в Українській католицькій церкві св. Йосафата в Norridge, IL, а відтак на цвинтарі св. Миколая.

Залишилися у смутку:
- донька – КЕРЕН ПОП
- син – НИКОЛАС
- внуки – КАТІ КРІСЧЕН з мужем МАРК, СКОТ ПОП, КРИС КАРПЕНТЕР з мужем РИЧ
- правнуки – БРЕД, КЕЙТІ з мужем АДАМОМ, НИК, КЕРЕН, КЕРРИ, ЗАК, КЛОВІ, КЕЙСІ.

Вічна Її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 20 серпня 2008 р. упокоївся
у Бозі по короткій недузі найдорожчий
МУЖ, ТАТО, ДІДО, БРАТ і ШВАҐЕР

СВ. П.

ЄВГЕН ОБАРАНЕЦЬ

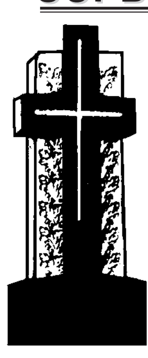
нар. 25 лютого 1926 р. у Винниках, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 22 серпня в похоронному заведенні Kutch Funeral Home в суботу, 23 серпня в українській католицькій церкві св. Йосафата в Трентоні, Н.Дж., а відтак на цвинтарі св. Марії.

Залишив в смутку:
- дружину – ЛЕСЮ
- синів – МИРОНА з дружиною КАРОЛИН
- – ЮРІЯ з дружиною КРИСТИН
- внука – АНДРІЙЧИКА
- сестру – БОГДАННУ ЧАЙКІВСЬКУ з мужем ІЛЛЬОЮ і родиною у Львові
- шваґрів – ВОЛОДИМИРА МАРКЕВИЧА з дружиною ДЖІН от. ЮРІЯ МАРКЕВИЧА

та ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Оціс396лавська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net*

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKSANAUNA@COMCAST.NET

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

Apon Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel./Fax: (718) 721-5599

DVD VHS CDs CASS, танці, звичаї, серія „My Free Ukraine“, Роксоляна, Верьовка, Вірський, Бандуристи, УПА. Помаранчева революція, 16 річниця.

Безплатно даю уроки української мови
Тел.: 1-718-456-0854 Софія

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ДО ВИНАЙМУ

Приміщення при головній вулиці в гарній дільниці
1703 SPRINGFIELD AVENUE, MAPLEWOOD, NJ
Можливість поділу на кілька кімнат для бюра:
(Адвокат, лікар, хіропрактик, аґенція).
Два входи – від вулиці і від власної паркувальної площі.
Автобус біля будинку.
Тел.: (973) 761-5103 • (973) 762-9379

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPÆDIA

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ
універсальне джерело знань про Україну!
Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Мешканці Нью-Джерзі підлягають 6%-му податкові.

Д-р ЛЕСЯ ЗБОРОВСЬКА ГОЛУБ
лікар психолог для дітей, молоді і дорослих
лікування страху і депресії.
51 Upper Montclair Plaza, Suite 29
Upper Montclair, NJ 07043 Tel. (973) 655-9472
Н. Дж. ліцензія SIO03562

НАШ АРХІВ це ВАШ АРХІВ
www.svoboda-news.com

• РІЗНЕ •

*Куплю **картини** старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.*
Тел.: (312) 330-0956 Михайло

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

KARPATY TRAVEL

KARPATY
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА
FAST GUARANTEED DELIVERY
Export-Import

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ: ВІЗИ, АВІАКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ ДО КАНАДИ ТА США, СТРАХІВАННЯ

Для вашої зручності все можна залагодити за телефонами:

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ХАРЧОВІ ПАКУНКИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

1-800-265-7189 ◇ (416)-761-9105

НАДІЙНО ТА ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонні розмови.
Переписуємо відеокасети та DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через “КАРПАТИ”

Реклама – ключ до успішного бізнесу!